

ఎంకిపాటలు

రచన :

నండూరి వెంకటసుబ్బారావు

బి.ఎ., బి.ఎ.

సాయిరాం పబ్లికేషన్స్

సూక్ నగర్, హైదరాబాద్-35.

ఎంకి పాటలు

రచన :

నండూరి వెంకటసుబ్బారావు

ముద్రణ :

జులై -2002

ముఖచిత్రం :

త్రిగుణ్

పబ్లిషర్ :

నండూరి సీతారామారావు

సాయిరాం పబ్లికేషన్స్

నరూర్ నగర్,

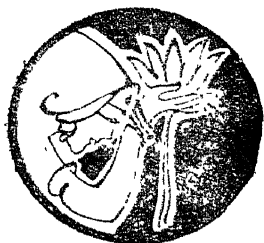
హైదరాబాద్.

ముద్రణ :

జయశ్రీ ప్రెస్

విజయవాడ-11.

వెల : రు. 25-00

నా

పెత్తల్లి కుమారుడు

శ్రీ ఛావరాజు

వెంకట సుబ్బారావు గారికి

రాష్ట్రముల(జాలనమునర్పు రాజుగాడు :

రాజె యాతడు నిజ మనోరాష్ట్రమునకు.

ఒకటి రెండు మాటలు

శ్లో॥ యదినంతి గుణాల్లాభ్యాః వికసంత్యేషతే స్వయమ్.
సహి తస్మాదీ కామోదః కవతే స నివార్యతే.

అని యోగానాథ మహాకవి చెప్పినట్టులు, మృదుమధుర రసార్థ్యములయి, సహజ కోమలములును భావనామాత్ర సంపేద్యములు నైనకవి కుమారుల కవితా కల్ప ప్రసూనములందలి పరిమళ ఆహారులుస్వయముగ దమంత తామే సమస్త దిగంతములను నయితము వ్యాపించి, విశ్వవ్యాప్తములును విబుధజన శ్లాఘ్యములునై విఽసిల్లుచుండగా; నందలి గుణ విశేషములను సహృదయుల నన్నిధి నెఱు పరచుటకై నావంటి పరిమిత ప్రజ్ఞాని పరిచయ వాక్యము లంతగా నవసరములు కావని తలచుచున్నాను ఏల యందురా? మందార ప్రసూనములలోని మఁరంద మాధుర్యమును గ్రోలి సొక్కుటకు మిళిందకుమారునికి ఎవ్వరు పరిచయమును గలగించిరి? మలయ చందన మందలి శైత్య సౌరభ్యముల కవితద్విబై వానిని లోకము నందెల్ల యెడలనింపదీరిన దక్షిణా నిలాంకురమునకే సుధీవరుని పరిచయ వాక్యములు ఉద్దీపమునను గరిగించినవి? అట్లే ప్రస్తుతము ప్రకటితములై భావుకలోకము నన్నిధిని అర్చింపబోవుచున్న యీ ఎంకిపాట అనెడి ప్రేమపూరితము లగు కవితా కల్ప ప్రసూనముల విషయమునందు గూడనని మనవి అయినను ప్రస్తుత మాంధ్రలోకమునందు తక్కినయన్ని యలవాటులతోఁ బాటు, ఎంతటి తేనెవాకల నూరించు సరసకావ్యమున కైనను ఏవో ఒకటి రెండు మాటలు పీఠికా క తుని గ్రుచ్చపలసియుండుట యాచారమైపోవుట చేత! నందులకు విధేయులమై ఒకటి రెండు మాటలను యిచ్చుట మనవి చేయ సాహసించితిమేగాని ప్రజ్ఞాపారమ్యమునుబట్టి మాత్రం కాదు.

ఎంకిపాటలు ఈ ఇరుపదవ శతాబ్దిని మన యీ ఆంధ్రవాఙ్మయ కల్ప శాఖికను ప్రసరించిన సర్వాంగ పరిపూర్ణ పరిణతి విలసితంబులగు

దివ్య ప్రసూనరాజములుగాని, పూవదెడంగు లుపవరించు వనరు మొగ్గులు
 కావు. బ్రహ్మానంద సహోదర మనియు, నవజ్ఞానన గోచరమనియును,
 నిర్వచించు రసస్వరూపమును-పండితులకు నైతము రూపింప శక్యముగాని
 రసస్వరూపమును, భావనాశక్తి గల వ్రతివారికి గోచరమగునట్లు మూర్తిభ
 వింప జేసిన అమృతఘటికలుగాని అన్యములు కావు. దివ్యతాపూర్ణములగు
 భావనాసీమలందు ప్రయత్న విశేషమున ప్రోది సేయఁబడిన ప్రాభవ
 సంపదల చెన్నలరారు పుష్పరాజములు కాని, అంతంత మాత్రపు అరవీరు
 లెన్నటికిని గావు. ఆంధ్ర సరస్వతీ పాదపీఠికా యందు-భక్తి వారితమగు
 నభినివేశముతో-ప్రేమపూరితములగు భావసలతో - నహజములగు లండ
 ములు చందములు—ముద్దుమువ్వులతోఁదేర్చి కూర్చి నసుర్పించిన దివ్య
 మహిమా నమన్వితములగు కంఠహారముల కూర్పులుగాని, ఏదోపదాడంబ
 ములలో అందతుకులతో నేర్పరుపబడినవి మాత్రముకావు. ఇంద యేల?—
 ప్రియ పాఠకులు ఈ పూజా కుసుమములలోనే యొందానిని చిత్తగించినను
 ఈ నా మాటలు అతిశయోక్తులు ఎంతమాత్రము కావని యెరుంగగల్గుటయే
 గాక అనంతములు ననుభవైక పేద్యములు నగు రసరామణీయ కతలను,
 ఆనంద మకరంద లలితములై దివ్యసౌరభ సురభితములై చిత్రవిచిత్ర
 వృత్త విలాస భాసురములై యొప్పు కవితా విలాసములను చిత్తగించి
 ఆనందింపగలగుదురనుట నిక్కము.

మన ఆంధ్ర సారస్వతోద్ధానవాటికలయం దింతవఱకు చాలవఱ
 కును ప్రౌఢ ప్రబంధ రీతులతోను, జటిల ప్రబంధములతోను, మనము
 లగు వృత్త బిందురలతోను విలసిల్లి రసమహితములై యొప్పు ఉన్నత
 వృషరాజము లెన్నిన్నియో వివిధ రూపములలోఁ ప్రోదిసేయబడిన వను
 టయు, అయ్యని యన్నియును యథాశక్తి సౌరభపూర్ణములగు కుసుమ
 ఫలాదికమును ప్రసవించుచునే యున్న వనుటయును కూడ సత్యేతరము
 కాదు. కాని పండిత పామర సాధారణముగా జనసామాన్యము అస్వాదించి
 తనిసి తమంత తాము గానము చేసి ధన్యనతంగాంచుట కనుపగరితిని—
 లాలిత్య సౌమమర్య సౌందర్య సౌరభ్యములను వెదజల్లు మంజులులుగల

పూవుబొదలంతగా ప్రోదిసేయబడి యుండలేదు. అట్టి లోపమును తీర్చుటకై అధునిక యుగమునందలి కలితోద్యాన పాలకులగు కవికుమారులు పెక్కురు నడుములు గట్టి తాత్రిందినములు పరిశ్రమ చేసి ఆ పూవుబొదలను దిద్ది తీర్చి అపూర్వములగు నందములతో నలంకరించి-ఏ మాత్రము కూడ వన్నెయును వానియును కొఱవడనీయకుండ విలసిల్లి జేసి సార్వజనీనత నొనగూర్చుచున్నారు. వీరి యుద్యమమును బుద్ధమును సమృద్ధమునై యలరారగల సూచనలు గన్పించుట మిగుల ప్రశంసనీయము.

ఈ విధంగా బ్రస్తుత కాలమున మరయాంధ్ర సారస్వతో ద్యానపు సార్వజనీన శోభాభివృద్ధికై పాటుపడుచున్న తరుణ కవికుమారులలో శ్రీయుతులు నందూరి వెంకట సుబ్బారావు పంతులు (బి. ఏ,) గారును నొక్కరు వీరు తక్కిన కవి ప్రపంచమువలెకాక తను శుత్రుషాంజలులను భిన్నమార్గముల నాంధ్ర వాగ్దేవి సన్నిధి నలంకరించుచున్నారు. సుబ్బారావు గారు ఆంధ్రజాతికి సహజములై—త్రావ్యములై—సాంపునింపగలమృదు మధుర గేయములలో అందునను నేడు వాడుకలో - వ్యవహారములోనున్న జీవద్వాషలో ఎంకి - నాయుడుబావల దాంపత్య పూతములును భావోన్నతములును ముగ్ధముగ్ధములును అగుప్రణయ గాథలను గానము పేయుచున్నారు విజముగా ఎంకి - నాయుడుబావలనే నాయకులున్నారో, లేక వారు కవి కపోల కల్పితలో చెప్పజాలకున్నను—ఎంకి పాటలను వినునప్పుడు మాత్రము, శ్రోతలు-తన్మయతను ంది తమతమ భావనావీధులలో—రస మయమూర్తులగు ఎంకి-నాయుడుబావలను తప్పక గాంచగల్గుదురు. ఒక్క కాంతుట మాత్రమేనా?—కాంచి తా మనుభవించిన ఆయానందమును మఱల నా గీతములతోనే అనువాదరూపమున వెల్లడింపని సహృదయ శిరోమణి యుండుటయుగూడ గానము ఎంకి పాటలయందెంతటి మహత్యము గలుగుటకు తజ్జనికులగు వెంకటసుబ్బారావు పంతులుగారి రసానుభవ వ్యగ్రగుహ్యుదయ పరిణామపేళలతయను, లోకజ్ఞతయును ముఖ్యములగు కారణములని నాకు గల సమ్మతము.

తత్వాన్వేషణముఁజేసినచో మనవాఖ్యాయము నందలి గేయవిభాగము కూడ నిదివఱకే చక్కగ దిద్ది తీర్చబడినది. మహాకవిశిరోమణులనందగిన డేత్రయ్య కవి, రామదాసు వరదరాజు, తాడంకివారు, ఏగంటివాడుమున్నగు గేయకవులు-తమ తమ గంగాసదృగ్ధారలుగల వాగ్ధారలతో—ప్రేమ—భక్తి—తత్వముల నమృతంపువాహినులఁ బ్రవహింపజేసి ధన్యతం గాంచియే యున్నారు. అమృతంపు రసవాహినులఁబారించి వారు ప్రోచిచేసిన ప్రణయవల్లికలు నాంద్రహృదయసీమల నల్లిబిల్లిగ నల్లుకొనిపూచి ఫలించి తత్పారభములచే నిప్పటికిని మన కుల్లాసము గల్పించి శాశ్వతృప్తిమునందించు చునే యున్నవి. కాని వారు ప్రోచిచేసిన ప్రణయవల్లికాప్రసూనములు మన ఎంకి-నాయుడు భావల ప్రణయవల్లికలవలె వికుద్ధ ప్రోమభరితములైనట్టివి గాక భక్తి తత్వాద్యన్యాయంతరజాతులతో నమ్మి శ్రవణమునుగాంచి నట్టివి. మరియు వారు సేకరించిన ప్రసూన రాజములు పౌరభములు అద్వితీయమగు దార్శనిక విభవముగల యే కొలదిమంది ప్రజ్ఞావిదులకోగాని తక్కిన సాధారణ జనమునకు పూర్ణముగా నాస్వాదించ వీలుపడనట్టివి. ప్రస్తుతము మన వేంకటసుబ్బారావుగారు సేకరించినఎంకి-నాయుడుభావల ప్రణయపూరితము లగు నీ పాటలన్నచో పండిత పామర సాధారణముగా—నెల్ల వారికిని—యే మాత్రపు భావనాశక్తి యున్నను, అందుకొనుటకు, అనందించి తవిసి రనింప చేయుటకును పీలైనట్టివి నిక్కమగు ప్రేయయను, దాంపత్య భావమును, ధర్మపరతమును యెట్టి యాదర్శములను కలిగియుండునోయను విషయమును ఈ పాటలంతతేటతెల్లముగా....సాధారణ జనమున కంతటికినితెల్పు గల గేయము లివి తప్పమనలో నితరములు లేననుట సత్యమారముకాదు.

సుబ్బారావు పంతులుగారు గానము చేసిన ఈ పాటలలో భావము కంటెను ముందుగ భాషయను, భాష కంటెను మున్నుండుగ భావమును, సహమహమికతో బిర్దు రెత్తుచుండెను. ఏ యొక్క స్థలములైనను వీని గమనమునందు యే మాత్రమునైనను కుంటుపడినదేమో యని యెంతగ వెదికినను మచ్చుకైనను నాకు అట్టిది యిందు కావని

చుటలేదు. వీరు గేయములందు కూర్చిన పదములు గాని పదార్థములు గాని కొందరు కవితలలోవలె ప్రయత్న విశేషమున నేర్చి తెచ్చి కూర్చిన నెంత మాత్రమునుగాక ప్రతి నిత్యమును మన కన్నుల యెదుట ఉణ ఉణమును గోచరించుచున్నవే యగుట యెన్న దగ్గ ప్రధాన మగు విశేషము. వాని నీ కవి కుమారుడు గేయరూపమున గూర్చి సహృదయలోకము సన్నిధిని ప్రదర్శించునప్పుడు మాత్రము-ఎట్టి వారితైనను “ఔరారా”యని యనిపించు నంతటి మహోజ్వలత వీనియందు విలసిల్లి-తత్ప్రభావమున శ్రోతల హృదయసీమలు ఒక్కమాటుగా మిరుమిట్లు గొగుటయును కలుగుచున్నది. భావనాధనులగు ఘనుల కవితలయందొందింతటి శక్తి సామర్థ్యము లున్నవి గనుకనే మన పూర్వీకులు :

శ్లో॥ తవేవ పటవిన్యాసాః తా ఏ వార్థవిభూతయః!

తథాపి నవ్యంభవతి కావ్యం గ్రథనకౌశలాత్.

అని కవి సృష్టిని అనంద సంసూచకములగు శిరిఃకంపనములతో గారవిచ్చియున్నాడు. ఇట్టి ప్రళంభ్యతములగు శక్తిసామర్థ్యములనలవరచుకొనిన కవికుమారుడు, మన యాంధ్ర వాఙ్మయమునఁబొడచూపుటయును-నందునను మనమున్న నీ యిర్పడవ శతాబ్దిని-మన కన్ను ఎదుట మన కలితామతర్జిని యీ విధములగు దివ్యప్రసూనముల నర్పించి మనల నానంది స్వాదమున నోలలాడించుటయును చూడగలిగిన ననుతోటుల జీవితములు ధన్యములు, ధన్యతములులు-అని యనుటలో నావంతయును సందియము లేదు.

మొత్తంమీద నింతవరకు నీ కవిగానము చేసిన యీ ప్రణయ పూతములగు గేయములు ముప్పదియైదు వరకును గలవు. క్రమవికాసమును భావ పరిణతియునుగల ఈ కవితా ప్రసూనగుచ్ఛములో ★8-26-31 సంఖ్యగల పాటలు- (అనగా మాయదారి తమ్ముడు, సాపేలా, పడవ-అను శీర్షికలు గల పాటలు) కేవలమును ఎంకి యొక్క ప్రణయ గాథలకు

★ అర్య సంప్రదాయము చొప్పున 32 మణుగుల పూరము గుతం అనబడును. గుత్తమను మాటయే గుచ్ఛమన్న పేరుతో వ్యవహారమున

మాత్రమే సంధించినవికావు. కాని అంతయో యింతయో యెంతయో ఎంకి ప్రస్తావనకు అందును చోటులేకపోలేదు. కనుకనే కవిగారు వానిని కూడ నిండు పొందువరచి యుందురు. కాని మన మామూడు (పాటలకు పరిగణ మునందు దుపేక్షించితిమేని (ఉపేక్షించుటకు మఱొక బలవత్తరమైన కారణము కూడ కలదు. దానిని ముందు నిరూపింతును.) ఈ పాటలకు మనము గుచ్చమన్న పేరును వాడుటకెట్టి యభ్యంతరమునులేదు. శ్రీసుబ్బా రావు పంతులుగారి రచన లగు నీ గేయములొనే యొక దానిని పరీక్షించి నను మాడుఁగాల్లు చరణములకన్న నాకృతియందు గ్రంథ జాహుళ్యము ఎక్కువగా గోచరింపదు. కాని వానియందే దాని యందలి భావ సంపదను వివరింప వలసి వచ్చినను సంపూర్తిగా వివరించుటకు నలువది పేజీలకుఁ దక్కువగ వట్టనేవట్టదు. ఇది భావుకు లెరిగిన యంశమే కదా?

సాధారణముగా నుపోద్ఘాత రచయితలగు వారికి ప్రస్తుతమగుచున్న యంశమును సాకల్యముగ చర్చించే గుణదోష విచారణ సేవ చేయవలసి యుండుట మిగుల ముఖ్యమని నే నెరుంగకపోలేదు. కాని అల్పావకాశము గల ఈ ప్రదేశమున నద్దానిని నిర్వహించుట దర్శక్యము, కావున మరొక మాటు దీర్ఘముగా విసుర్పింపఁ వలంపుగల నే ఏ విషయము నింతతో ముగించుచు భావనాధనుడగు నీ కవికుమారుని ప్రయత్నములు సఫలముల గునట్లును ఇట్టి వీరికి ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాది విభవముల నొసంగి, ఇతోధి కముగ నాండ్రవాగ్దేవికి సేవాంజలులు నర్పింపజేయునట్లును అనుగ్రహించుటకై ఆ పరాత్పరుని పేలకొలది ప్రజామములచేత నిరంతరము నర్పించుచున్నాను.

చెన్నపురి
క్రోధనభాద్రపదశుద్ధ
సప్తమీః బుధవారం
1925

పంచాంగుల ఆదినారాయణశాస్త్రి

నున్నదని నా తలపు. కావుననే నేను నివృట హరభేదమును తెలుపు సందర్భమున గుత్త శబ్దమునకు పర్యాయముగా గుచ్చమను పదమును వాడితిని (పం. ఆ శా.)

పీ రి క

ఈ పాటలు నేను మద్రాసులో క్రైస్తవ కళాశాలలో పట్ట పరీక్షకు చదువుకునే దినాలలో (1917-1918) వ్రాయ మొదలెట్టినాను. అప్పుడు నా అదృష్టంవల్ల మ.రా.శ్రీ అధికార్ల సూర్యనారాయణరావుగారి స్నేహ భాగ్యం లభించడం, ఆయనతో కలిసి వాసం చేయటం కలిగింది. నన్నంతకు మునుపే సారస్వత విషయాల్లో అంతో యింతో తరిఫీదు చేయుచున్న మా బసవరాజు అప్పారావు కూడా అక్కడే వుండేవాడు. వారితో ముచ్చట్లకు మ.రా.శ్రీ పాటిబండ్ల అప్పారావుగారును వచ్చుట మామూలు.

వారందరూ ఎవరి రచనల గురించి వారు సొంపుగా మాట్లాడు కొంటుంటే నే నొక ప్రక్క గూర్చుని విస్తుపోయి వినటం రివాజు.

ఒకనాడు కాలేజీనుండి ట్రాంబండిలో వస్తుండగా, గొంతులో నన్నని రాగం బయలుదేరింది. దానిని నాలో నేను పాడుకోవాలని సాహిత్యం జ్ఞానకం చేసుకోబోయాను. ఎప్పుడో విన్న పదంలాగున "గుండెగొంతుక లోన కొట్లాడతాది" అన్న పల్లవి వచ్చింది. అదే మననం చేసుకోగా చేసుకోగా యిల్లు చేరేసరికి నేను వ్రాసిన మొదటిపాట తేలింది.

మా "జానకి పతికిన్నీ, అప్పారావుకున్నూ ఆ పాట గగ్గదితో విని పించాను. "సెఫాష్" వ్రాయమన్నాడు జానకీపతి "సీపు నిత్యం వాదేభాష కాదిది. యీ భాష సాయమున సత్యాన్వేషణ చేయలే"వన్నాడు మా బసవ రాజు అప్పారావు.

ఏ సమయమున-వెన్ను చరిచాడో, సూర్యనారాయణ! అప్పటి నుండియు "యెంకిని" కవితా రీతిని స్మరించుట నిముషమైనా మానలేదు. ఆతడును అంతంతకు తన అభిప్రాయమును బలపర్చుకున్నాడు. మా అప్పారావు రాను రాను తన అభిప్రాయం మార్చుకొని ఇటీవల ఆతను వల్లె అనుకున్నాడు.

పాటలు అప్రయత్నంగా వచ్చేటట్లు ప్రసాదించిన యెంకికి కృత జ్ఞాదనా? ప్రోత్సాహముచేసి పీపు తట్టిన అధికార్ల వారికి 50 కవితవ్వ కళా

రహస్యాలు తెలియజెప్పిన మా బసవరాజు అప్పరాయనికా; మువ్వరకును.

ఇంకను సహృదయులెందరో చాలాకాలంనుంచీ నన్ను మోహిస్తున్నారు. అందులో "యెంకి" పాటలు పదిమందికి వినిపించిన వారు దేశోద్ధారక శ్రీయుత కాళీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నేమి, భారతంలో నేమి ఆ పాటలకు తగిన తాదాసంగి, చూపుస్తూ తమ అచ్చులో యెంతో అభిమానంచూపి, రెండు మాసములు ఈ పుస్తకమును తమ మూడు పత్రికలలోనూ ఉచితముగా అడ్వర్టైజ్ చేయనట్లు ఆర్థరు దయచేసినారు. వారిరెంతో కృతజ్ఞుడను.

"సాహితీ" మా పత్రికే అనసూయ. జనరంజని, జ్యోతి, సుజనరంజనీ, పత్రికాధిపతులును నాకెంతో గౌరవ మొనంగినారు. కావ్యము అట్లే. వారూ తెలుగుతల్లి యొక్క నిజస్వరూపం చూడవలెనని, ఉవ్విళ్ళూరు చున్నవారే! తెలుగుపన, తెలుగునుడి, తెలుగునాడం, తెలుగు రుచి తెలిసికొని మానవజాతి సాంప్రదాయాలలోగల సొగసు, జీవనమూ, పదిమంది కిన్నీ చునను రెక్కించవలెనని కంకణము కట్టుకొని కృషిచేస్తున్నవారే. వారందరికీ నా నమస్కృతులు.

ప్రభువులలో మా ప్రభువులును, కవులూ, రసకులూ, అయిన శ్రీశ్రీశ్రీ రాజా వేంకటాద్రి అప్పారావు బహద్దూరుగారు యీ పాటలు విని ఆనందించేవారు ఆ మహారాజు నా కెన్నో విధాల మేలుచేసినారు. వాటిపంశ మాచంద్రార్కమూ నిలుచుగాక యని పరమేశ్వరుని ప్రార్థిస్తున్నాను. పాటలలో సగంపైగా నూజీపీటిలో శ్రీవారి నన్నిదినే వ్రాశాను.

మా అభినవాండ్రకవి మిత్రమండలి వారందరూ నా ప్రాణమిత్రులు. మా ప్రెసిడెంటుగారు శ్రీయుత కోలవెన్ను రామకోడేశ్వరరావు గారి ద్వారా వారి దయకు బదులు నా పందనము లర్పిస్తున్నాను.

ఇందులో చిత్రపటములు మా అడివి బాపిరాజుగారు వ్రాసినవి. ఆయన చిత్రములలోని మహోన్నత భావాలకు నా యెంకి పాటలే కారణమైతే ధన్యుడను!

మద్రాసు ఆంధ్రపండిత మండలివారు నన్ను ప్రత్యేకంగా అహ్వానించి గౌరవించారు అప్పటినుంచీ పండితులంటే భయంపోయి, భక్తే మిగిలింది. వారికి నా నమస్కరాలు.

కావ్యవ్యాకరణ తీర్థులు బ్రహ్మశ్రీ పంచాగ్నుల ఆదినారాయణ శాస్త్రిలవారికి మా యెంకి పేరుచెప్పితేనే యెంతో ఆపేక్ష! పాటలంటే ప్రాణమే! పండితులయిన్నీ “యేమో, చదువురాని వారి పాట” అని తోనెయ్యరు. యెంకిపై పదిమంది హృదయాల్లో భక్తి కలిగించింది. వారున్నూ, బ్రహ్మశ్రీ పొక్కులూరి లక్ష్మీనారాయణగారున్నూ వారిరువురికి నా నమస్కారాలు.

తెలుగుదేశంలో పేరొందిన మేటిగాయకులు మ|| రా|| ఈ విద్వాన్ పారువల్లి గామకృష్ణయ్యగారు ఎంతో శ్రమపడి శ్రద్ధతో యీ పాటలకు స్వరం చేశారు. వారికి నా నమస్కారాలు అదే నేను పాడేవిధము.

తర్కవ్యాకరణ శాస్త్రవేత్తలగు బ్రహ్మశ్రీ గంటి సూర్యనారాయణ శాస్త్రిలుగారు తమతామ్రేకోరి ఈ పాటలు చక్కగా అచ్చుపేయించి నందుకు వారికి చమపరలతోపాటు నేను కృతజ్ఞుడను.

ఈ కృతి సర్పించినది నా పెత్తల్లి కుమారునకు, నా తండ్రి నాకు నాలుగై దేండ్లున్నప్పుడు, కాలంచేస్తే, అప్పటినుండి యిప్పటివరకూ మా కంవరకు అతడే పట్టుకొమ్మ. “చంద్రునికొక్క నూలిపోగ”న్నట్లు అతనికి కృతి సమర్పిస్తున్నాను.

మద్రాసు
29-8-5

నండూరి వెంకటసుబ్బారావు

కొత్త పాటలకు పీఠిక

ఎంకి పాటల ప్రథమ ముద్రణమయిన్నీ ఆ ప్రతులు నిండుకొనిన్నీ కూడా చాలాకాలం గడిచింది. ఈ కొత్త పాటలతోపాటు యెంకి పాటలు పునర్ముద్రణను చేయదలచి ఎప్పటికప్పుడేవో ఆటంకముల మూలాన ఆలస్యం జరిగింది.

నేను 1926లో న్యాయవాదవృత్తిలో చేరేటప్పడే మిత్రులు "Law కున్నా కవిత్వానికిన్నీ సగమెరుకనుమీ! అన్నారు. ఎంకిని నిత్యం స్మరిస్తున్నా 1948 వరకు వీనిలో సగంపాటలై నా వ్రాయలేకపోయినాను. 1948 శ్రీ మంచాల జగన్నాథరావు (All India Redio Patna) గారి స్నేహం లభించినది. వారు నాటి నుండి సంవత్సరమునకొక సారియైన ఇటువిచ్చేసి మా యింటి విడిసి, వారి వీణాగాత్రములు మేళవించి, సునోహర గాన మొనర్చి మాటుమణిగిన నాలోని పాటను మేలుకొలపసాగిరి. వారి స్నేహ భాగ్యమిచ్చిన పిమ్మటనే యీ పాటలలో సగంపైగా వ్రాయగలిగితిని. వారితో కృతజ్ఞుడను.

వారు ఎంతో శ్రమకోర్చి యీ కొత్త పాటలో 40కి సరియైన (Notation) గురుతులతో స్వరాలు వ్రాసిరి. కాని అనివార్యములగు కారణములవల్ల వానినిగాని, వెనుకటి పాటలకు కీ॥శే॥ విద్వాన్ పారుపల్లి రామకృష్ణయ్యగారు వ్రాసిన స్వరాలుగాని ఈ తపా ముద్రింపలేకున్నాను.

మిత్రులీ పాటలు "బొ"ననియో "కా" దనియో వీనిని ఆంధ్రలోకం యొక్క సదరులో వుంచినాను. కీ॥ శే॥ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు "గుణములేనిదే వారు దూషింపరేయని వానిని (ఎంకిపాటలను) చదివితీ" నన్నారు. కావున "కా"దన్నవారును నా పాటలు నేటివరకైనా నిలుచుటకే తోడైనారు. వారికే ముందుగా నేనొనర్చు ప్రణామములు.

నా పాటలలో నొక చిన్నపాటకు శ్రీ భమిడిపాటి రామసోమ యాజులుగారు. (Now advocate Chodavaram Vizg Dt) వీనాడు "భారతిలో బొమ్మలు వేసినారో నాటినుండి వీనిపై వాదోప వాదములు పెరిగి జరిగిన ప్రచార మపారం.

కీ॥ శే॥ కళాప్రపూర్ణ పేదము వెంకటరాయశాస్త్రిలు వారు (Nuzvid Conference May 25) సర్ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు Reddy Conference December 25) శ్రీ పేటూరు ప్రభాకర్ శాస్త్రిలవారు (Andhra Panditha Madras April 25) శ్రీపంచాగ్నుల ఆదినారాయణ శాస్త్రిలవారు (Introduction Yenki Songs 1 st Edition) రావుసాహెబ్, శ్రీ గిడుగు రామమూర్తిపంతులు గారు (1925

మద్రాసు) నా పాటల యెడచూపిన ఆదరణ కూడ ఆ ప్రచారానికి దోహద పడినది.

శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మగారు ఏప్రిల్ 1925లో వీనిని ప్రప్రథమమున పండితసభ కేక్కించియు, Prof D. Appala Narsimham M. A. Lit గారు 1926 లోనూ శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు (Now Chief Minister Hyderabad) 1928 లోనూ వీనిని “భారతిలో” నమర్చించియు, శ్రీ ఎం. చలపతిరావు, ఎం.ఎ. గారును (Now Editor National Herald Lucknow) మిత్రులు కోలవెన్ను రామకోటేశ్వరరావుగారును, Editor Triveni త్రివేణిలో వీనిని సానుభూతితో విమర్శించియు, మహాపండితులుకవులునగు శ్రీ వేదాల తిరువెంగళాచార్యులుగారు తమ ఆంధ్రధ్వన్యాలోకంలో యీ పాటలలో నొకపాటను ఉదాహరణగా గొనియు, ఆచార్య శ్రీ గురుగంటి సీతారామ భట్టారకులు తమ “నవ్య సాహిత్యవీధు”లలో “ఎంకి”కి కూడ శాసనగియు, మా బెల్ల కొండ రాఘవగారు ఒక్కొక్క పాటనే నిండు ప్రేమతో విమర్శించుచు పెక్కు వ్యాసములు వ్రాసియు, నా గురుతుల్యులు, శ్రీ ప్రోఫెసర్ ఎస్సా అప్పారావుగారు (31-5-52) ఎంకిపాటలకును గేయ ప్రపంచంలో ఒక స్థానమిడియు “బుచ్చిబాబు” మిత్రుడు రుక్మిణీనాథుడు, శ్రీ రజనీగార్లు వీటి చుట్టును నాటికలల్లియు, కీ॥శే॥ ఆదివి వాపిరాజువంటి చిత్రకారులు వీనిని చిత్రించియు, సంగీతకళానిధి ప్రొ॥ ద్వారం వెంకటస్వామినాయుడు గారివంటి మహా విద్వాంసులు వీనినాడరించియు, శ్రీ ఎమ్. చలపతిరావు గారివంటి ఆంగ్లభాషా పండితులు వీనినాంగ్లమున ననువదించియు, శ్రీ సటరాజు రామకృష్ణగారివంటి నాట్యాభినయవేత్తలు వీని నభినయించియు, కవిసామ్రాట్లు శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు తమ సుప్రసిద్ధ నవలలో వీనిని దయతో పేర్కొనియు, సోదరుడు కృష్ణశాస్త్రి వీనిని గురించి పలుతావుల నభిమానముతో పలికియు, వీనిని పెక్కు సభలలో పాడియు, రసకులు శ్రీ గుడిపాటి వెంకటచలంగారు వీనిని నిండు మనసుతో “Muse” చేసియు, శ్రీ “శ్రీశ్రీ”గారు స్వతంత్రలో వీనిలోని వెలుగులు

చూపియు, మా సాహితీసమితి సభాపతి శ్రీ శివశంకర స్వామీజీ వీనికి దీర్ఘాయువగునట్లాశీర్వాదించియు, “ఎంకి” పాటలనుండి నా దృష్టి మరల కుండ చేసిరి. ఈ కొత్తపాటలు వ్రాయుటకు వారందరి అంతః కరణ నాకు సాయమిడియుండును. ఈ నా ముసలిదశలో నా పాటల మననం ఒక యెత్తు. వారల ప్రేమవాక్కుల మననం ఒక యెత్తుగా కాలం గడుపుచున్నాను. అదే నా కృతజ్ఞత.

ఆల్ ఇండియా రేడియో మద్రాసు, విజయవాడ, హైదరాబాదు నిలయముల వారు నా పాటలు నాకే చిత్రచిత్రగతుల నిత్యం వినిపిస్తున్నారు.

ఈ కొత్తపాటలు భాషతోనూ నిర్మాణంలోనూ పూర్వపు పాటల వంధానుండి వైదొలగినవన్నారు. అందుకు సోదరుడు కృష్ణశాస్త్రి 8-5-53న మద్రాసు కల్చర్ క్లబ్ లోనూ, కృష్ణాపత్రికా సంపాదకులు గడిచిన రావు పాపెంట్ గిడుగు రామమూర్తిగారి వర్ధంతి సంచికలోనూ సమాధానిమిడిరి. మార్పుగుణమున కాయోనా దోషమున కాయోనా అను విషయము సహృదయలోకమే నిర్ణయించాలి. ఏ యెడను మార్పు సహజం.

ఈ కొత్తపాటల అంకితం నా “రవల వెలుగులు” పాటలో తల తడుముకొని తబ్బిచ్చిన అద్భుతమూర్తికీ, ఆ మూర్తికి నా కవిత్వ జీవితా దర్శములయెడ నీరస భావము తప్ప మరోభావమునకు తావులేదని యెరింగియు నా భక్తిచేయ పేరు పూజాద్రవ్యములేమి? వీనినే అర్పించుచున్నాను.

ఏ లూ రు

3-8-52

సంచూరి వెంకట సుబ్బారావు.

గ్రంథకర్త.

ముద్దుల నా యెంకి

గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాడీ
కూకుండ నీదురా కూసింత సేపు!

.....

నాకాసి సూస్తాది నవ్వు నవ్విస్తాది,
యెల్లి మాటాడినై యిసిరికొడతాడీ!
గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాడీ॥

.....

కన్ను గిలిగిస్తాది నన్ను బులిపిస్తాది,
దగ్గరగ కూకుంటే అగ్గిసూస్తాడీ!

.....

ఋతుండమంటాది యిలు దూరిపోతాది,
యిసిగించి యిసిగించి పుసురోసుటండీ!
గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడతాడీ॥

.....

మందో మాకో యెట్టి మరిగించినాడీ,
వల్ల కుందామంటే పాణ మాగదురా!
గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడతాడీ॥

.....

వొనలచ్చిమి

జాము రేతిరి యేళ జడుపు గిడుపూ మాని
సెట్టు పుట్టా దాటి సేనులో నేనుంటె

మెల్లంగా వస్తాది నా యెంకి!
సల్లంగా వస్తాది నా యెంకి!

పచ్చని సేలోకి పండు యెన్నెల్లోన
నీలి సీరా గట్టి నీటు గొస్తావుంటె

వొయ్యార మొలికించు నా యెంకి!
వొనలచ్చి మనిపించు నా యెంకి!

యెంకి వస్తాదాని యెదురూగా నే బోయి
గట్టుమీదా దాని కంటి కాపడగానె

కాలు కవపాలేదు నా యెంకి!
కరిగి నీరొతాది నా యెంకి!

మాటలన్నీ సెప్పి మంచెకిందా తెల్ల
గోనెపట్టా యేసి గొంగడీ పైనేసి

కులాస గుంటాది నా యెంకి!
కులుకు సూపెడతాది నా యెంకి!

యేతా మెత్తేకాడ యెదురూగ చూకుండి—
మట్టి యెప్పటల్లే తెల్లారబోకుంటె—

సెందురుణ్ణి తిట్టు నా యెంకి!
సూరియుణ్ణి తిట్టు నా యెంకి!

యెంకి ముచ్చట్లు

యెన్నాని సెప్పేది యెంకి ముచ్చట్లు!

యేటి సెప్పేది నా యెంకి ముచ్చట్లు?

దొడ్డితోపకలై తొంగి సూడంగానె
తోటకాడే వుండు తవ్వరగొస్తనంటాది॥

యెన్నాని సెప్పేది.....

యెంకి రాలేదని యేటో సూత్రావుంటె
యెనకాలగా వచ్చి యెపురవో రంటాది?

యెన్నాని సెప్పేది.....

“సిట్టి సేదా” సాని సిట్టార మేత్తుంటె
మాటా, యినబడనట్టు మరియేదో సెబుతాది॥

యెన్నాని సెప్పేది.....

“కోడి కూసేసరికి కొంపకెల్లాలి” నీ
కోసరమె సెపుతాను కోపమొద్దంటాది॥

యెన్నాని సెప్పేది.....

“యెంతసేపున్నాను యిడిసి పెట్టు లేవు
తగువోళ్ళలో మనకు తలవంపు” లంటాది॥

యెన్నాని సెప్పేది.....

యెన కెనక సూత్రానె యెల్లుతా వుంటాది,

యెన్నాని సెప్పేది యెంకి ముచ్చట్లు!

యేటి సెప్పేది నా యెంకి ముచ్చట్లు?

యెంకితో తిరపతి

యెంకి, నాతోటి రాయే!

మన

వెంకటేశరుణ్ణి యెల్లి సూసొద్దాము!

అప్పు దూడలిల్ని
అత్తోరి కాడుంచి,
మూటముల్లి గట్టి,
ముసిలోళ్ళతో నెప్పి,

యెంకి, నా తోటి రాయే...

ఆసామి మీ దేతో
వూసు లాడుకొంటు,
కొండ మెట్లన్నీ నీ
కొంగట్టు తెక్కాలి,

యెంకి, నాతోటి రాయే...

“శేతిరి పగటేల
తెప్పయ్య తెంకిని
పల్లంగ సూడ” మని
సామితో జెప్పాలి,

యెంకి, నాతోటి రాయే...

సత్రైకాలపు నా యెంకి

“నీతోటే వుంటాను నాయుడుబావా!

నీ మాటే యింటాను నాయుడు బావా!”

సరుకు లేమి కావాలె సంతన పిల్లా?”

“నువ్వు

మరమమిడిసి మనసియ్యి నాయుడు బావా!”

సక్కదనమున కేమిత్తు సంతన పిల్లా?”

“నువ్వు

నల్లగుండు పద్దాక నాయుడు బావా!”

యేడనే నీ కాపురమో యెల్తురుపిల్లా?”

“నీ

నీడలోనే మేడ కడతా నాయుడుబావా!”

“నీ తోటే వుంటాను నాయుడు బావా!

నీ మాటే యింటాను నాయుడు బావా!”

దూరానా నా యెంకి

యాడుంటివే యెంకి యాడుంటివే?

వూతోరి పందిట్లో

సీతాయి యెల్తుంటే

నీ తళుకు గేపగాన

నా తల తిరిగిందోల!

యాడుంటివే, యెంకి యాడుంటివే?

మామిడితోట తెల్ల

మంచిపండ్కోటి గోసి

యేటోగాని, నోళ్లేస్తే

యిసమై పోయిందోల!

యాడుంటివే, యెంకి యాడుంటివే?

పొత్తేళ్ళ జొన్న సేలొ

సిత్తరమై పోతాది

గుమ్మమై వోసనొస్తే

గుండెగిరి పోయెనోల!

యాడుంటివే, ఎంకి, యాడుంటివే?

యేటిదరి నా యెంకి

“యీ రేతి రొక్క తేవు యే మొచ్చినావే?”

“అదు నే నిక్కడే అడినామమ్మా”

“యేటి నురగల కేసి యేటి సూసేవే?”

“మా వోడి మనసత్తై మరుగుతాదమ్మా!”

“సెంద్రవొంకలో యేమి స్త్రతమున్నాదే?”

“వొంక పోగానే మా వోడొస్తాడమ్మా!”

“అదు నేనిక్కడే అడినామమ్మా!

మావోడి మదసత్తై మరుగుతాదమ్మా!

ఆ వొంక పోగానే అడొస్తాడమ్మా!”

రా వొ ద్దె!

రావొద్దె నా పక్క రావొద్దె యెంకి!
ఆ పొద్దె మన పొత్తు లయిపోయె నెంకి,

నీ మీద పాణాలు నిలుపుకొంటా వొచ్చి!
అద్ద రేతిర్లో నె అడివంత తిరిగానె!

రావొద్దె నా పక్క రావొద్దె యెంకి
ఆ పొద్దె మన పొత్తులయిపోయె నెంకి!

గట్టెక్కి సూశాను? పుట్టెక్కి సూశానె!
కల్లకపటము లేని పిల్ల వనుకున్నా నే!

రావొద్దె నా పక్క రావొద్దె యెంకి!
ఆ పొద్దె మన పొత్తు లయిపోయె నెంకి!

యేడ నువ్వుండావో యేశ్వన్ని యాదానె!
యేటి సేస్తుండావో యీశ్వరుణ్ణడిగానె!

రావొద్దె నా పక్క రావొద్దె యెంకి!
ఆ పొద్దె మన పొత్తులయిపోయె నెంకి!

మాయదారి తమ్ముడు

(కృష్ణుడు)

నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్యరయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకటేశ్వరుడా!

ఇంతోళ్ళ మప్పుడు యీడ నిలుచుంటేని
నన్ను తరిమేసి మావోణ్ణి దాశావంట

నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్యరయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకటేశ్వరుడా!

‘యీసరికి మరిదీని నే నూడలే’ దాని,
యెంకి కూడా నిన్ను యేడుకోవొచ్చింది!

నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్యరయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకటేశ్వరుడా!

‘పిల్లోణ్ణి వోపాలి బేగి తెమ్మన’ మాని
మాయమ్మ రేతిరి మరిమారి నెప్పింది!

నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్యరయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకటేశ్వరుడా!

మా వోళ్ళు నూకాక మల్లి నీ కిస్తాను!
నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్యరయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకటేశ్వరుడా!

నా యెంకి

నన్నిడిసి పెట్టెల్లినాడే!

నా రాజు...

మొన్న తిరిగొస్తనన్నాడే!

నీలుతేబోచుంటే, నీతోడే—వోలమ్మి!

నా యెంటె యెవరోను నడిసి నట్టుంటాడే!

నన్నిడిసి పెట్టెల్లినాడే

నా రాజు...

అద్దములో సూత్తుంటే అది యేటా సిగ్గమ్మి!

నా యనక యెవురోను నవ్వి నట్టుంటాడే!

నన్నిడిసి పెట్టెల్లినాడే

నా రాజు...

సల్లని యెన్నెట్లా సాపేసి కూకుంటే...

ఒట్టమ్మి—ఒల్లంత ఉలికులికిపడతాడే!

నన్నిడిసి పెట్టెల్లినాడే

నా రాజు...

నీతై నవోడే, నా రాతెట్టు గుంటాదో!

కళ్ళల్లో సత్తెముగ కట్టినట్టుంటాడే!

నన్నిడిసి పెట్టెల్లినాడే

నా రాజు...

మొన్న తిరిగొస్తనన్నాడే!

నమిలి మింగిన నా యెంకి

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

మెళ్ళో పూసల పేరు
తల్లో పూవుల సేరు
కళ్ళెత్తితే సాలు
కనకాబిసేకాలు

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

సెక్కిదు సిన్నీ మచ్చ
సెపితే సాలదు లచ్చ!
వొక్క నవ్వే యేలు
వొజ్జిర మయిడూరాలు!

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

పదమూ పాడిందంటె
పాపాలు పోవాల
కతలూ సెప్పిందంటె
కలకాల ముండాల!

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

తోటంతా సీకట్లై
దొడ్డి సీకటిమయమై!
కూటి కేళితే గుండె గుబగుబమంటా బయిమై!

యెంకివొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

రాసోరింటికైన
రంగు తెచ్చే పిల్ల!
నా సొమ్ము—నా గుండె
నమిలి మింగిన పిల్ల!

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

కటిగ్గుండెల నా యెంకి

నీ వెల్లిపోయినావంటే
పచ్చినై

నేనెటా కొట్లాడుతుంటే
యిరుగమ్మలక్కలతో నీవా
నా యెంకి,

యెకసక్కె మాడుతున్నావా!
నిన్ను రచ్చించమంటానే
పద్దాక,

యెన్నో దణ్ణాలు పెట్టేనే!
వొన్నె సీరలుగట్టి నీవా
నా యెంకి,

వోసుగా తిరుగుతున్నావా!
బొద్దత్తమానాలు కాదే
నీవూసె,

వొద్దన్నరూ మరపురాదే!
అమ్మలక్కలతోటి నీవా
నా యెంకి,

సెమ్మ సెక్కాడుతున్నావా!

రేతిర్లో మన తోటకాడా

వొక్కచేయి,

నా తిప్ప రిశ్వరుడు లేడా!

సీతు సింతా లేక నేవా,

నా మొంకి,

పోకలై పొందుకున్నావా!

తోట పూసు

తోట పూసుంటే సికాకు

యెంకి

తోటి యెల్లె చాని సోకూ!

బంతి సేమంతలు

పరువంతా మాసింది

మల్లెంటు మెల్లంగ

మారుమొగ్గ మేసింది

తోట పూసుంటే సికాకూ

యెంకి.....

తూర్నేపు మళ్ళేటి

దుబ్బు దుట్రా యేటి

అంటు మామిళ్ళేటి

ఆ వొరస్కలళ్ళేటి!

తోట పూసుంటే సికాకూ

యెంకి.....

గొడ్డు గోదా బెంగ
 గొని సిక్కి పోనాయి:
 గడ్డిమేటిని నూత్తై
 కడుపె సెరువతాది!

తోట వూసంపే సికాకూ

యెంకి.....

నూతికాడే సోకు
 యేతాముదే సోకు;
 పోయి “పొడో” యంటె
 “వో” యంట పలికేసి!

తోట వూసంపే సికాకూ

యెంకి.....

బలము సీదాపోయి
 బడుగునై పోనాను;
 పృష్టా రామా యంట
 కూకోవాలి సొచ్చింది!

తోటవూసంపే సికాకూ

యెంకి.....

యెంకితో బ్రదాది

ఆడ నీ సుక్కాని యీడ నే గెడయేసి
పడవెక్కి బ్రదాది పోదామా!
బ్రదాది రాముణ్ణి సూదామా!

గోదారి గంగలో కొంగు కొంగూగట్టి
కరువుతీరా బుడక లేదామా!
సరిగెంగ తానాలు సేదామా!

కొత్త పడవలు కట్టుకోని పెజలోతెల్ల
'రామన్న రాముడో' -యందామా!
రామకతలే పోయి యిందామా!

సంబరము తెదురుంగ జంటగా నిలుసుండి
సామీవారికి దణ్ణ మెడదామా!
సాపసుట్టుగ నేల బడదామా!

ఈడ నీ సుక్కాని ఆడ నే గెడయేసి
పడవెక్కి మన పల్లె తెడదామా!
బ్రదాది రాముణ్ణి సూదామా!

ఎఱ్ఱ సరదాలు

యెంకి వస్తాదాని
యెదురు తెన్నులు కాసి
దిగులుట్టి, తలదించి
తిరిగి సూసెతలికి—

యెంకి రావాలి నా యెవర నిలవాలి!
కులుకుతా నన్నేటొ పలకరించాలి!

పిల్ల పొరుగూ రెల్లి
మల్లి రాలేదని
వొల్లంత వుడుకెత్తి
వొక్కణ్ణి పొడుకుంటే—

ఘల్లుమంటా యెంకి రాలు పెట్టాలి!
'యెల్లి వొచ్చా'నంట యెంకి నవ్వావ్వి!

యెంకి కోపా లొచ్చి
యే దేశమో పోయి,
కల్లోనా కాపడితె
చక్క తెంసే తలికి

చకుచుమని యెంకి నా చరికి రావాలి!
'నివర రాచో' నంటు నింప నాడాలి!

యెంకి సూపు

పదిమందిలో యెంకి

“పాట” నే పాడంగ

గోడ సాటున యెంకి గుటక లేసే యేళ

సూడాలి నా యెంకి సూపు లా యేళ!

సూడాలి నా యెంకి సోదై మా యేళ!

“నా పాపె పా”టంట

“నా మాపె మా”టంట

నలుగు రమ్మలు సేరి నను మెచ్చుతావుంపె,

సూడాలి నా యెంకి సూపు లా యేళ!

సూడాలి నా యెంకి సోదై మా యేళ!

పొరుగమ్మతో నేను

వారస లాడే యేళ

పొలమెల్లి నే పొద్దుపోయి వచ్చే యేళ,

సూడాలి నా యెంకి సూపు లా యేళ!

సూడాలి నా యెంకి సోదై మా యేళ!

ఎట్టి నా యెంకి

“యెనక జల్మములోన

యెవరమో” నంటె

సిగ్గొచ్చి నవ్వింది

సిలక...నా యెంకి

“ముందు మనచే జల్మ

ముందోరె” యంటి!

తెల్ల తెలబోయింది

పిల్ల...నా యెంకి!

“యెన్నాళ్ళో మనకోరె

యా సుతము” లంటి

కంటు నీరెట్టంది

జంటు...నా యెంకి!

యెంకి పయనం

పడుకుంటే నా కేటో బ్రహ్మ పుట్టినాదీ!

కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాదీ!

ఎడతెగని జలమంట

నడమ నో పడవంట!

పడవెక్కి నా యెంకి పయన మయ్యిందంట!

పడుకుంటేనా కేటో బ్రహ్మ పుట్టినాదీ!

కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాదీ!

యెంకేటో భ్రమపుట్టి

యెసక తిరిగిందంట!

సందెగాలికి పడవ సాగిపోయిందంట!

పడుకుంటే నా కేటో బ్రహ్మ పుట్టినాదీ!

కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాదీ!

సిటిగాలికి యెంకి

పై పెగురుతాదంట!

పడిపోయి సజ్జేటో పడవెల్లినాదంట!

పడుకుంటే నా కేటో బ్రహ్మ పుట్టినాదీ!

కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాదీ!

పిల్లసిగలో పూలు
 కళ్ళిప్పినాయంట!
 మిడిసిపాటున దోనె మీరిపోయిందంట!

పడుకుంటే నాకేటో బ్రహ్మ పుట్టినాదీ!
 కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాదీ!

మెడసాటు పూసోటి
 మినుకుమంటాదంట!
 పంతాన గంతేసి పడవ పోయిందంట

పడుకుంటే నాకేటో బ్రహ్మ పుట్టినాదీ!
 కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాదీ!

అంసల్ల బొమ్మల్లె
 అందాల బరిణల్లె

సుక్కల్లె నాయెంకి సురిగిపోయిందంట!
 పడుకుంటే నాకేటో బ్రహ్మ పుట్టినాదీ!

కను బొమ్మలు

నన్ను తలుసుకు యెంకి కన్ను మూయాలి!
కనుబొమ్మ నూడాలి!
కరిగిపోవాలి!

నన్ను కలలో నూసి నవ్వుకోవాలి!
కనుబొమ్మ నూడాలి!
దరువు దీరాలి!

నిద్రలో సిగ్గులు సదురుకోవాలి!
కనుబొమ్మ నూడాలి!
కష్టగుండాలి!

పిలుపేదో యినగానె తెలివిరావాలి!
కనుబొమ్మ నూడాలి!
కతలు తెలియాలి!

సాలు! సాలు!

మనిసే సాలు! మనిసి మాతే సాలు!

మనిసి వోసనే సాలు! మనిసే సాలు!

వీతాము కెదురుంగ యెండుంటే సాలు!

వొంటరిగ సిటికేసి కుంట కలిపేను!!

మనిసే సాలు.....

యెంకి యందెల గలగ లినబడితే సాలు!

కళ్ళు మూసుకు నీరు పుళ్ళకెత్తేను!!

మనిసే సాలు.....

యెంకి గా లొకసారి యిసిరినా సాలు!

తోటంత రాజులై తొవ్విపోసేను!!

మనిసే సాలు.....

అందాల నా యెంకి వుండంటే సాలు!

నిబ్బరముగా రేత్తి నిదరపొయ్యేను!!

మనిసే సాలు!!.....

ఆ కాలపు నా యెంకి

చూరాన నా రాజు కే రాయడెనో!

ఈ రోజు నా రాత లే రాలపాలో!

సీమ సిటుకనగానె

నెదిరిపోతది మనసు...

కాకమ్మ నేతైన కబురంప డా రాజు

చూరాన నా రాజు కే రాయడెనో!...

కళ్ళకేటో మబ్బు

గమ్మినట్టుంటాది...

నిదరల్లో నా వొల్లు నీరసిత్తున్నాది

చూరాన నా రాజు కే రాయడెనో!.....

ఆవు 'లంబా' యంట

అడిలిపోతుండాయి—

గుండెల్లో వుండుండి గుబులు విగులొతాది

చూరాన నా రాజు కే రాయడెనో!.....

తులినెమ్మ వొరిగింది,

తొలిపూస పెరిగింది—

మనసులో నా చొమ్మ మసక మసకేసింది

చూరాన నా రాజు కే రాయడెనో!.....

ఉత్తమా యిల్లాలు

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!

నన్నుసురు పెడితే దోస మోయీ!

నిదరలో నిను నూసి సెదిరే నేమో మనసు!

పొరుగు వోరంత నా సరస కురికారంట!

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!.....

‘ఏలనే నవ్వుంటు! ‘ఏడుపేలే’ యంటు

పదిమంది ఆయింత పగలబడి నారంటు

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!.....

గారెంటు వోయమ్మ! చూడెంటు వోయమ్మ!

యిరుగు పొరుగోరంత యిరగబడి నారంటు!

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!.....

యాబూది ఒకతెట్టె! యీ పింకొరతె తట్టె,

నీలు నిలికే దొకతె! నిలిసి చూసే దొకతె!

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!.....

సాటు నుండే యెంకి నబకు రాజేశావ?

పదిమంది నోళ్ళల్లో పడమంటు రాశావ?

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!.....

పిల్లోడు

యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి
సంకలో పిల్లోడు సంప్రభాలు పడుతుంటె
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!

నెత్తిమూలం నెత్తుకోవాలి!
కొత్తమడచలు దీసి వట్టాలి!
అడవి దారుల యెంట నడవాలి!

బరువు మారుసుకొంట పక్కున నవ్వాలి!
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!
సంకలో పిల్లోడు సంప్రభాలు పడుతుంటె
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!

తాచనాటి పూసు తలవాలి!
దారిపొడుగున కీసు లాడాలి!
'తప్పు సేదే' యెంట చెప్పాలి!
దైవ మున్నాడాని దడిపించుకోవాలి!
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!
సంకలో పిల్లోడు సంప్రభాలు పడుతుంటె!
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!

కతకాడ చూసింత నిలవాలి!
కతగాడు మాపూసె సెప్పాలి!
నను చూసి పిల్లోడు నవ్వాల్సి!

మాలోన మా మేటొ పుతు లిరుచుకోవాలి!
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!
సంతలో పిల్లోడు సంత్రాలు పడుతుంటె!
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!

కోనేటిలో తాన మాడాలి!
గుడిసుట్టు ముమ్మారు తిరగాలి!
కోపాలు తాపాలు మానాలి!

యిద్దరము పిల్లోణ్ని యీశుడికి సూపాలి!
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!
సంతలో పిల్లోడు సంత్రాలు పడుతుంటె!
యెంకితో తీర్తాని తెల్లాలి!

మూం దు పు ట క

నా పక్క తిరిగి మాటాడవా యెంకి ?

యీ సిక్కు నీ విప్పగలవా?

యీ జంట విడిపోయి
యే వాడనో తేలి,
యెంకి పాటినగానే
యెడర నిలిసే దొవరా?

నా సూపు
సెడర గొట్టే దొవరా?

నా తోవ
నదును నేసేదెవరా?

నా పక్క తిరిగి మాటాడవా యెంకి!
యీ సిక్కు నీ విప్పగలవా?
మనసేటితో నాటి
మన సొంతమని పెంచి

మనకోట యీ తోట
మరపు రాకుంటాదా?

నా గుండె?

మరిగిపోకుంటాదా?
నా పక్క తిరిగి మాటాడవా? యెంకి!
యీ సిక్కు నీ విప్పగలవా?

వాయికుంటమే నీతో

వారుగుతాడని నమ్మి

కలిసున్న నాకాసి

కన్నెత్తి సూసేప

నీ వొన్నె

సిన్నేలు సూపేవ?

యింతింత

అన్నేయ ముంటాదా?

నా పక్క తిరిగి మాటడవా? యెంకి!

యీ సిర్కు నీ పెద్దగలవా?

పంట సేల కే పయనం

యీ యేపు నో యాపు ఆ యేపు నో యాపు
తోడాపులకు నడుమ నా యెంకి

యీడు

తోడుగా నలుసుంటె నా యెంకి

ఆట

లాడతా పరిసుంటె నా యెంకి

నన్నె

సూదుమన్నట్లుండు నా యెంకి!

ఈ యేపు నో యేరు ఆ యేపు నో యేరు

యేళ్ళ రెంబికి నడుమ నా యెంకి

తలను

పొలకడ వెత్తుకొని నా యెంకి

సేత

పూలు పుయికుకొంట నా యెంకి

పూల

బూర వోయిస్తానె నా యెంకి

నన్నె

పోలుండుమంటాది నా యెంకి

యీ కాడ నో కొండ ఆ కాడ నో కొండ
కొండ కోనల నడుమ నా యెంకి

పాల

కుండ దించుకోని నా యెంకి

గుడికి

దండ మెడతావుంటు నా యెంకి

సూడ

రెండేళ్ళ పనుపించు నా యెంకి!

ఈ సాయ నో సేను ఆ సాయ నో సేను
సేల రెంటికి నడుమ నా యెంకి

పాలు

పూలు నా కందిచ్చి నా యెంకి

సొమ్ము

లేన మన" రంటాది నా యెంకి

గుండె

జాలి పుట్టిస్తాది నా యెంకి!

సా టే లా!

సా టేలా? నీకు మా టేలా? నిన్న తనమేలా? సిగ్గేలా?

ఆ సీమ యీ సీమ

అంద రందాలు

తిన్నంగ నిను నూనె

దిద్దుకుంటారు!

సా టేలా? నీకు మా టేలా?.....

ముందు మన పాపణ్ణి

కింద దిగనీరు

యెంకి కో వంటారు!

యెత్తుకుంటారు!

సా టేలా? నీకు మా టేలా?.....

యెం కొక్క దేవతై

యెలిసె నంటారు—

యింటింట పెడితారు

యెంకి నీ పేరు!

సా టేలా? నీకు మా టేలా?.....

దీ ప ౦

ఆరిపేయవె దీపమూ!

యెలుగులో నీ మీద- నిలపలేనే మనసు!

ఆరిపేయవె దీపమూ!

జిమ్ముమంటా తోట

నీకట్టె పోవాలి

నీకట్టో సూడాలి

నీ కళ్ళ తళతళలు!

ఆరిపేయవె దీపమూ!

తళుకుతో నీ చూపు

తలుసుకొని తలుసుకొని

నీకట్టో నా కళ్ళు

నిల్లులడ సూడాలి!

ఆరిపేయవె దీపమూ!

సూపులే ఆపేసి

చూపు పూసే మరిసి

వొక చెరుగ కిం కొకరు

వారిని నిదరోదాము!

ఆరిపేయవె దీపమూ!

క ను పా ప

అద్దమే లంటాది అద్దాలు తెలప

ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక

అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప...

కంటెదర నా కాడ కనిపాపలో నీడ

సూసుకొంటా నొసట సుక్కెట్టుకుంటాది!

అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప!

ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక!

కనిపాపలో నీడగని నవ్వుకుంటాది

మొరము సిటిలిస్తాది రకరకము లవుతాది!

అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప!

ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక

కంటి దరి నా కాడ కంట నీ రెడతాది

కనిపాపలో నీడ మన సదరగొడతాది!

అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప!

ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక!

ప డ వ

అపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు!
పాడలేనే యెంకి పడము లీ రొదలో!

పడవ సల్ల గ నడిపి
పడము నదు వంటావు!
కస్సుమంటా యేరు
గాలి నెగదోసింది!

అపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు!.....

వోరుగాలే పాట
దారి కడతా వుంది!
బేటి కురికే పాట నోట గొడతా వుంది!
అపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు!.....

తల మలుపుకొని పాట
తరలింది కామోసు!
బేముడల్లే లోన తిరుగుతున్నా దేబో!
అపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు!

యెన్నెలంటే పాట
కెంత మనసపుతాదో
పాట సాగేతలికి
పయన మే మవుతాదో!
అపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు!

మూం దు గ తి

ఎక్కవే, కొండ నెక్కవే!
నా సక్క నెంకి యెక్కవే!
కొండ నెక్కవే!

పక్క సూపులు మాని
పయికెల్లి పోదాము!

యెక్కవే, కొండ నెక్కవే!
నా సక్క నెంకి యెక్కవే!

ముందు నువ్వుంటే నే
కిందా నలబడగలను
నీ నీడనే తొక్కు
కొని సులువుగ రాగల

నెక్కవే, కొండ నెక్కవే!
నా సక్క నెంకి యెక్కవే!

నాలు గడుగు లేసి
నవ్వుతో పిలు యెంకి॥
పిలుపు నవ్వే నాకు
ములుగఱ్ఱ కాగలదు!

యెక్కవే, కొండ నెక్కవే॥
నా సక్క నెంకి యెక్కవే॥

తెల్లన్ని నీ పైట
 సల్లంగ యిసురోచ
 అగాలి నా కాలి కట్టె
 బగ బగ మండు

నెక్కవే, కొండ నెక్కవే॥
 నా సక్క నెంకి యెక్కవే॥

పదిమెట్లు పయితెల్లి
 పల్ల కుండా సూడు—
 పగబట్టు పామలై
 పయికి సర్రున వత్తు

నెక్కవే, కొండ నెక్కవే॥
 నా సక్క నెంకి యెక్కవే॥

యెల్లెల్లి పయితెల్లి
 యిద్దరము కలిసి
 మూట లివతల పెట్టి
 మునిగిపోవము పైసె

యెక్కవే కొండ నెక్కవే॥
 నా సక్క నెంకి యెక్కవే॥

గోవు మా లచ్చిమి

గోవు మా లచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు!

మనిషితైనా లేని మంచి పోకిళ్ళు!

యెంకితో కూకుండి

యింత సెపుతుంటే

కనతోటి మనిసల్లె

తల తిప్పుతాడీ!

గోవు మా లచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు.....

యెంకి సరసాలాడ

జంకుతా వుంటే

సూసి సూడక వన్ను

మూసి తెరిసేదీ!

గోవు మా లచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు.....

కోరి కూకుని నేనె

పోరు పెడుతుంటే

తల్లిడివు పిల్లలై

తెల్ల పోతాడీ!

గోవు మా లచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు.....

మూత్యాల పేరు

అద్దములో నా రాజు
అంత నీ రూపు!
ఇంత ముత్తెములోన
యిరికె నేలాగు?
ఇన్ని పొంకాలున యెంకివే నీవు?
ఇంత నా గుండెలో యిమిడిపోలేదా?
వో సూపె రూపె
వో నవ్వె రాజు
యిన్నింటి వో పాలె
యెటు సెదిరినాదో?

మాటలో మనసులో మంచిలో_యెంకి
సొగసు నీ వో సారె అగపడవ నాకూ॥
అటు తిరగ విటు మసల
వా మరమ మేటో?
అణిముత్తెము లోన
అడిపోతావే?
కనుకల్లె సినుకల్లె కూకుండె యెంకి!
కనబడకె మనసులో గంతులేయవటే?

అనాటి నావోడు

ఆ నాటి నావోడు సెందురూడా
అలిగి రాలేదోయి సెందురూడా!

“యెంకి మన మిద్దరమె
యెవ్వరొ” దన్నాడు;
“యీ సేలు యీ తోట
లింకనీ”వన్నాడు—

మాటాడుతుండంగ సెందురూడా!
మంచిదా పోయెపు సెందురూడా!
“కలకాల మీదినమె
నిలుసు మన” కన్నాడు
“గాలికైనా తాను
కవుగిలీ”నన్నాడు—

నను సూసి నవ్వేపు సెందురూడా!
నాయనా నాముద్దు సెందురూడా!
నా కాసి సూశాడు
నీ కాసి సూశాడు
“మద్దె సెంద్రుడె మనకు
పెద్దమని” నన్నాడు—
కన్నీరు నీకేల సెందురూడా!
కనికారమే శాన సెందురూడా!!

సుక్క

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ!

బారడైనా కొండ పైకి సాగిందేమో!

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ!...

తాను నిలిపిన గడువు దాటిపోనే లేదు—

కాలు సేతులు పక్క కంటుకొని పోనాయి!

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ!...

సుక్కతోనే కొండలెక్కొత్తునన్నాడు—

మబ్బొ మనిసో కొండ మలుపు పరకాయించి!...

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ!...

నా సొగసు నన్నైన సూసుకోసీడమ్మ...

ఆవు మెళ్ళో మువ్వలట్టె మోగినవేట!

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ!

పుత్ర మాటలు

“పుత్ర మాటలు నీవి పో”మృందిరా

యెంకి

“కొత్త మాటలు పాడుకొ”మృందిరా

వూరెల్ల నని పలికి

మారేస వేసుకొని

“సకినాల పా లొచ్చు

సకిన మడు”గన్నాను—

“పుత్ర మాటలు నీవి పో”మృందిరా

యెంకి

“కొత్త పాటలు పాడుకొ”మృందిరా

“యీ రోజు నీ రాజు

వూరెల్లనా”దంటి

“యేరాపులో రూపు

మారిపోయిం”దంటి

“పుత్రమాటలు నీవి పో”మృందిరా

యెంకి

“కొత్తపాటలు పాడుకొ”మృందిరా

“మొదల మీరీ యేటి
మొగనె కలిశా”రంటి
“మెరుపల్లె పాతెత్తి
మురిపించినా”డంటి

“పుత్తమాటలు నీవి పొ”మ్మందిరా
యెంకి
“కొత్తపాటలు పాడుకొ”మ్మందిరా

“కొద్దిలో వారహాల
కొడుకు నెత్తే”వంటి
“యీ నిజము తేలేకె
యీనాము లి”మ్మంటి

“పుత్తమాటలు నీవి పొ”మ్మందిరా
యెంకి
“కొత్తపాటలు పాడుకొ”మ్మందిరా

ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏಲ

అంకితము

నా 'రవల వెలుగుల' పాటతో
తలదడుముకొనితబ్బిబ్బులైన
అద్భుత మూర్తికి

వెలుగు నీడలు

కోటి గొంతులు గలిసి
పాట పాడేతీరు
వెలుగు నీడల నడుమ
నిలిచి ఆలింతు

ఏటి మిలమిల లోన
తోట నవనవ లోన
వెలుగు నీడల పొత్తు
తెలిసి పాలింతు

“ఎంతెవ్వ”రని లోక
మెప్పుడైన కదిపితే
వెలుగు నీడల వైపు
వేలు సూపింతు

సా ము

కత్తిమీదే సాము, కొత్తిమీదే కూడు
వెరిగి సత్తున వారె విస్తుపోయేరు!

ఎన్నడూ నా నోటి
సున్నితము పోనీదు—
కటువైన పలుకంటె
కలి వెలపుతాది!

కత్తిమీదే సాము, కొత్తిమీదే కూడు
సత్తు వెరిగిన వారె విస్తుపోయేరు!,

సూపుతో మాటాడి
వూపిరితో తెనిగించు
కనుబొమ్మతో నవ్వి
మనసు కరిగించు!

కత్తిమీదే సాము, కొత్తిమీదే కూడు
సత్తు వెరిగిన వారె విస్తుపోయేరు!

మన యెంకె యని కాని
ననుపులకు పోరాదు...
తొలిగినా కలిగినా
చూరచూరానే!

కత్తిమీదే సాము, కొత్తిమీదే కూడు
సత్తు వెరిగిన వారె విస్తుపోయేరు!

తె ర చా టు

లేపకే నా యెంకి లేపకే నిదరా
యీపాటి సుకము నే నింతవర తెరుగనే
లేపకే నా యెంకి...

కలలోన నా యెంకి
కతలు సెపుతున్నాది—
పులికులికి పడుకొంటు
‘ఊరి’ కొట్టుతున్నాను!
లేపకే...

కతలోని మనిసలై
జానింతలో మారి
కనికట్టు పనులతో
కత నడుపు తున్నాది!
లేపకే...

రెక్కలతో పైకెగిరి
సుక్కల్లే దిగుతాది
కొత్త నవ్వుల కులుకు
కొత్త మెరుపుల తళుకు
లేపకే...

తెలివి రానీయకే
కల కరిగిపోతాది...
ఒక్క నేనే నీకు
పెక్కు నీపులు నాకు!
లేపకే...

రా గ త న ం

కొమ్మలో కోకిలా 'కో' యంటదే...

రాగతనమో యేమో బాగువో గెరుగదే,

కొమ్మలో కోకిలా...

యెంకి దూరా నుండె

ఏటివరి నేనుంటి

“సావాస మింతెవరో

నందడెవరో” నంటి!

కొమ్మలో...

పూ లెరుగ నా కోత

నీ లెరుగ నా మోత—

మనుగడల తెవరితో

మనసు కలిపేదంటి?

కొమ్మలో...

ఏటి కడుపున దాగి

తోట నిదరోయింది

‘ఆలనా’ నా సొదకు

‘పాలనా’ యనుచంటి?

కొమ్మలో...

తరిపు తరిమేశాను

తిరిగి ‘కో కో’ యుంది...

ఆడిందె ఆటగా

పాడిందె పాటగా:

కొమ్మలో...

పూల బాసలు

పూల బాసలు తెలుసు యెంకికి

తోట

పూల మనసు తెలుసు యెంకికి!

పూల మొక్కల నీటి

జాలుగని నిలుసు

పూలన్ని నీ పాటె

అలిచె నంటాది!

పూలబాసలు...

పూలంటు కాలంటి

పున్నె ముందంటాది

పగలమారీ పడుచు

నగదొడిగె నంటాది!

పూల...

తరలెత్తి పూపడవ

పరుగెత్తుతూవుంటె

దా రెంట పూ లొంగి

దణ్ణమిడె నంటాది!

పూల...

పూలతో వియ్యాలు

పూలల్లో కయ్యాలు

మాననై నన్నుంచి

తానెపూవొనేమొ!

పూల...

కలతనిదర

ఈ రేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా!
ఎన్నెలల సొగసంత యేటి పాలే నటర!

ఆకాశ మే మూలొ
అణిగిపోయిన రేయి
యేటి సెందురుడల్లె
పాటు సూపుల కులిక్కి—

ఈ రేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా!
ఎన్నెలల సొగసంత యేటి పాలే నటర!

ఆకాశమా తీరు
అడలిపోయిన రేయి
మాట తెరుగని పాప—
ఏటి గిలగిల సూసి—

ఈ రేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా!
ఎన్నెలల సొగసంత యేటి పాలే నటర!

ఆకాశ మా వారస
ఆవులించిన రేయి
మిసమిసలతో యేటి
పసలతో నను మట్టి...

ఈ రేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా!
ఎన్నెలల సొగసంత యేటి పాలేనటర!

యెలుతు రంతా మేసి
యేరు నెమ రేసింది
కలవరపు నా బతుకు
కలత నిదరయ్యింది—

ఈ రేయి సన్నొల్ల నేరవా? రాజా!
ఎన్నెలల సొగసంత యేటి పాలేనటర!

ఒక్క తెను నాకేల
ఓప జనాని సుకము!

ఈ రేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా!
ఎన్నెలల సొగసంత యేటి పాలేనటర!

త బ్బ బుబ్బ

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా...

యెంకి...

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా!

సిరులతో ముత్యాల

సరుల చెల్లాటతో

సిరిసిరి మువ్వలా

చిందులా గంతులూ

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మంది—

యెంకి

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా!

సికలోన సిక కలిపి

మొకము మొకమూ కలిపి

వెలుగు దేవతకు చ

క్కిలిగింత లెట్టింది!

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా...

యెంకి

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా!

నీలలో మునిగింది
తేలింది వెలుగుతో
మబ్బు సెందురుడలై
మనసిలో మనసలై

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా —
యెంకి

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా!

కాళిదేవుని యెదుట
గరవాన నిలిసింది —
తల తడుముకొని తానె
తబ్బిబ్బులైనాది!

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా...
యెంకి

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా!

కాశీరాజీ

నా మాట తెలుపవే నా రాజు తోటి
మా మనసులను కలుపు మా కాశీరాజీ

నా కళ్ళలో చూచు
ఏ కాడో తలపుంచు
తల పచట వల పిచట
తగునటమ్మా తనకు?

నా మాట...

వనమంత వొంటిగా
దినమంత తిరుగునే
తన నీడ పాటైన
సనువు లేదే నాకు!

నా మాట...

అలి సలిసి యిలు సేరి
అడగనీడే బాధ॥
మనసునైనా పాద
మంటనీడే నన్ను॥

నా మాట...

నవసేతమే రాజు
అవలీల పనినీకు
వలపు మాటలు తెంత
శిలలైన కరుగునే!

నా మాట...

మాట కోటలు

ఆట పాటలలోనె మరిచినావా రాజ!

మాటకోటల లోనె మసల మన్నావా?

వరస దీపాలుంచి

సరసనే నిన్నుంచి

ఆ కాంతి నీ కళ్ళ

గని మొక్కుకొను నన్నె

ఆట...

నెలవంక పలకలో

నీ రూపె గీతురా

తలవంచి నెలయేట

ఆ రూపె సూతురా

ఆట...

కలలోన నీవు నా

కంటి కవుపడకున్న

మెలకు వయ్యేదాకా

కలవరించేను నన్ను (గిలగిల్లాడే నన్ను)

ఆట...

కందు తెరుగని మనసు

గాయమైపొయెరా

నీకె చేటని కంట

నీరు రానీనురా

ఆట...

సంద్రం

యింతేనటే సంద్ర మెంతో యనుకొంటి
మనకూ సూరీడుకూ మద్దెనుందేనా!

నా వీతి నా జాతి
నా వారె పోనాడ
మరిగి నా మనసు సా
గరమాయె నన్నారు

ఇంతే..

నా రాజె నా కాసి
వేరు సూపులు సూడ
కడలివలె నా గుండె
కలతబడె నన్నారు

ఇంతే..

సత్తె మెరిగిన పాప
పొత్తిళ్ళలో దాగి
కన్నీరు మున్నీరు
కరిగి స్తినన్నారు
అంచు దరి తేదంటె
అమృత ముంటాదంటె
దేము డంతుంటాదో
ఏమొ యనుకొన్నాను

ఇంతే..

కుచ్చితాలు

ఎంకి పులకల కలలు
తెడమీయ గోరి
అడగడుగు నిలిచేను
అలకించేను

* * * *

పెదవి సివురాకులను
కదలింప గోరి
అడిగిందే అడిగేను
అలకించేను

* * * *

ఎంకి కళ్ళను జారు
జంకు కనగోరి
పయనాలు నటియించి
ఖయలు దేరేను

కో కో కో

కొండ తిరిగి
కోన తిరిగి
చీర చెరుగున
కూరిచితిరా
గరికపూలా కంఠమాలా!

* * * *

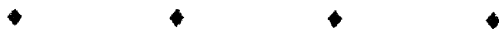
అవు నడిగి
అడవి నడిగి
పూల గిన్నెల పొందు పరచితి
గుమ్మ పాటు కొమ్మతేనె

* * * *

చాయవన్నెల
లోయ ఖయలా
పచ్చిక మెత్తల
పానుపు పైన
'కో కో' యందు 'కో' యనరా

యెంకి రాణి

పూల బూరను వేడి
గాలితో నింపి
తేనె గొంతున వింటి
తీర్చిన పాట

గాలిలో యెగరేసి
నీల చుక్కలను
రమ్మంటి చేతిలో
రాలె రత్తనాలు

పూలతో యెంకి నే
పూడింపి బోతి
యెంకి నిలువున మెరిసె
యెవ్వరో రాణి

నేను - తాను

తనువంత నా రాజు తపసె యని - నేను
మనసులో యెంకితో మంతనము - తాను

ఋతుకంత నా రాజు పాటె యని - నేను
పాటలో యెంకితో పల్లదనము - తాను

నిదరంత నా రాజు నీడేయని - నేను
కలలోని యెంకితో కిలకిలలు - తాను

జగమంత నా రాజు సొగసె యని - నేను
అద్దమున యెంకితో విద్దెములు - తాను

కలపోత

ఏ తపము నే జేయవలెనో
యెంకితో
ఎటుల నే నేక మవగలనో

శిశువులో మా జంట
చిన్నెలున్నాయంట
బాలలే మనకన్న
మేలు లేయంటాది

ఏ తపసు—

తన రూపే నా మేన
తకుకు మన్నాదంట
నిలపజాలని సిరులు
నీకె తగునంటాది

ఏ పతసు—

నా కంట కననీదు
నా కంట మననీదు
తను లేని కలయేల
కని నే మనగ రాదు

ఏ తపసు—

తలపోసి మా కలలు
కలబోయ వలెనంట
గారీశులకె బాగ
గరవ భంగము కాగ

ఏ తపసు—

నా గ రీ కా లు

నా పేరె నా రాజు జపమన్న అపవాదు—

యీ పుటకడే కాదు యెప్పటికి పోదు, నా పేరె—

వరస వారెవరైన

తరచి తరచడిగినా

తప్పించు నా పేరు—

తలపడే తలపడే

ఏకాంతము నైన

‘యెంకి’ యని పిలువడే

చప్పన్న పేరెట్టు

చెప్పకుంటే రట్టు

నా పేరె—

పక్షి పేరొకమారు

పండు పే రొకమారు

రాలేన ఒక తీరు

వూలేన పలుమారు

నా పేరె—

వినాటి వరములో

యీ నాగరీకాలు

పొటలో తన పరువె

బతుకులో బరువపే!

అ డ్డ గిం పు

యిప్పుడు డెటులుంటినో చెప్పుకోయి!...

“చిన్ని వన్నెలరామా—” చెప్పనీవే మే

*

*

*

యీ గొంతు పలికేది యెవరి పదమోయి?

“వొంక వొంపులు లేని—” జంకు నీ కేల?

*

*

*

వనమంతలో చక్కదనమెవరిదో యీ?

“పొంకాల పోకిళ్ళ—” పోకెనువుగాదే!

పూల యుద్ధము

నా యాస రగిలింప
సాయముగ యెంకి
పూల దన చెక్కిళ్ళు
మేలుకొలిపేను...

*

*

*

బాధ నా యెదనింప
సాధనగ యెంకి
పెదవి జిగజిగ పూల
పదును పరిచేను

♦

♦

♦

విసిగించి నన్నొంప
పీలుగా యెంకి
పూలలో రాచకా
ర్యాలు సలిపెను

♦

♦

♦

కోపాల నా కోప
కూలువగ యెంకి
పూల రంగములోన
కాలు దువ్వేను...

పౌరుషము

ఏవూరొ నే వోప ఎంతె దొరయింట—
నా వేసమున యెంకి నటియించు నంట,

చెట్టు తల నాలాగు
చిత్తగించుటసాగు—
ఒక తీగె తలపాగ
ఒకతె సిగ దిగలాగ!

ఏవూరొ!...

ఆవులను నావలెను
అదిలించుకొవలెను—
గలగలలు విలుబొమ్మలు
తెలిసి కలబడి ఆలు!

ఏవూరొ...

పసిబాలు ననుదోలి
కసరు విసరులనేలు—
పాల గని కోపాల
జాల పకపకలాడ!

ఏవూరొ...

యీ వింత యీ లోన
ఆ పంక నే గన్న
నేరమంతా నాదే
నేరమంతా నాదే
పౌరుషము నా మీదె

వ న దే వి

మనకేల యెడబాటు
అనుచు నా యెంకి
వనదేవి కనబోయి
వరమందె రేయి

♦ ♦ ♦

విడిచింది నన్నింట
నడిచింది అడివంత
అడుగడుగు కనులెత్తి
ఆకసపు తల మొత్తి...

మనకేల

♦ ♦ ♦

తోలినాటి మా కతలు
తలపోతలో యేమొ
పశ్చెరములో పళ్ళు
తుళ్ళింత వడెనంట

మనకేల

అచటచట మా నటన
ఆనాలు కాబోలు
కంతహారపు వేయి
కళ్ళు సుడిపడెనంట

మనకేల

ఆ లోయ లా యేరు
లా లోకమే వేరు
సిగనగను మిన్నంత
దిగి దిగులుపడెనంట

మనకేల

వనదేవితో గుడిని
మనిషామెనే తేదొ-
యింతలో యింటిలో
యెటు చూసినా యెంతె!

మనకేల

ఏ కాంతాలు

‘యీ సందె కి యంద మెవ్వరిదీరోయీ!’

‘అకాశమున విల్లు అంకాన యెంకి’

‘రేయ ముచ్చటల చెలలేగి రెవరోయీ!’

‘నెలవంక దరిచుక్క చిలిపి నా పక్క!’

‘పగలు రేలెడబా తెరుగ రెవ్వరోయీ!’

‘శంకరుడు సతియచట యింతెవ్వరిచట!’

స రా గా లు

పూవు నేనైతే
నీ

నీ వలపునాదు!

పూ నిన్నె జగమంత

ధ్యానింపజేతు

♦ ♦ ♦

నేను కోయిల నైతే

నీ రాగమాదు!

దిశ లహానిన్నే

క్తిర్తింపగా జేతు!

♦ ♦ ♦

రాయి నేనైతే?

నీ

ప్రపాణమ్మనాదు!

ముజ్జగము నిన్నె

మొక్కగా జేతు!

♦ ♦ ♦

నీవు నేనైతే!

నిను నీతోనె కందు!

నేను నేనుగ నుంటు?

నీతోనె యుందు!

క ల క లి మి

కల పూల సరు లచట
కలవేమొ యంచు
కల తెలివిగనీ తోట
గాలించు యెంకి

♦ ♦ ♦
కలజాడ లీ మేన
నిలచెనో యంచు
అద్దాన యేమేమొ
దిద్దుకొను యెంకి

♦ ♦ ♦
కలలోని కతలన్ని
కనబడునొ యంచు
కల మిణుగురుల గన్న
కులుకు నా యెంకి

♦ ♦ ♦
కనిపెట్టి నే సరిగ
కల చెప్పుకొసగ
కలి కలిమి సత్తెమని
కులుకు నా యెంకి

రా క పో క లు

ఏ లోకమో పోక; ఎటకో నా రాక
యితరు లెవ్వరి కెరుక యెంకికేగాక!

చేలపాటున నేను
చెట్లచాటున తాను
పాట జగమును రేపు
పాటు యుగమును బాపు

ఏ లోకమో...

మోట నడుపుట నేను
తోట తడుపుట తాను
మనిసినే యని వగతు
మాకునై పోవలతు

ఏ లోకమో...

చేనులోనే నిదర
తాను వెలుగుచు యెదర
స్వప్నలోకము దించు
స్వర్గమును స్వారించు!

ఏ లోకమో...

న తీ న టు లు

“ఎంకి నా పేరితని

కేమి లేదట పిని

“నవ రెరుగ రంటా!”

“నామకానామకుల నటనె నే డంతా”

“యుగయుగము ఒకరొకరి”

తగిలినామట, చేయి

మిగిలినామంటా!

“పగలు రేయలు సుంత పట్టుబడకుండ”

“వాలి కొగిలి సుకము”

నేలినామట చూపు

కలిపినామంటా!”

“ఆకసము భూమి యటు లంటుకోకుండ

‘ఒక్కటై సరసాల’

చొక్కినామట మింటి

“కెక్కినామంటా!”

“బింబ ప్రతిబింబములు వీడి విడకుండ!”

“ఇంత యెంకితో నటన

యెవ్వరోనట యీత

దెవ్వరోనట, యెంకి

“రవ్వపాలంటా!”

‘ప్రకృతి సుందరి జంట వరుస కెటులంట!’

ఎంకి కథ

ఇంక నను పిలిచేర? యింత తలిచేర?
 యెంకికేగాక నా కిటు వూరా - పేరా?
 నెమిలె నరుగని యరుగు
 నేలచూపుల దిరుగు
 యెంకిదరి శ్రీనించు
 యెన్నో లయల నటించు

ఇంక...

నా గోవె నన్ను నా
 నా గతుల నలయించు
 యెంకి కడ యిల్లాలు
 యెంకి చెయ్యానాలు

ఇంక...

నే నాటు పూలంపె
 నే నంటితే అంటు—
 యెంకితో సరదాలు
 ఏక నసుమానాలు

ఇంక...

ఏది నే పాడినా
 ఎంకి పాచె యనేరు
 ఏ పదములోనైన
 ఎంకి కళనె కనేరు

ఇంక...

ఎంకి కల

నిన్న నా కలలోన విన్నావుకాదా
వున్నదున్నట్టు తెలుపు ఒట్టు నామీద

బంగారు రెక్కల

పక్షిమనుషులు నన్ను

పైనుంచి కని దిగుచు

ప్రశ్న చేసిరి నిన్ను

నిన్ను...

వెలుగు చిలికెడు నోట

వింత గొలిపెడు మాట

పొడియాడిన మురువు

నిన్న...

పదపదము చిత్తరువు

ఏళ్ళ కొండల గుళ్ళ

నెరిగి పైగని యనిరి—

“ఎంకిదెదొ ఎదోలోక

మెప్పుడు ఏము ఏ మొగాక”

నిన్న...

కల నాదేకద యన్న

గర్వాన విననపుడు

కల మారమెరుగుర రె

క్కల నీవు నీ విపుడు

నిన్న...

పూ ల సే వ

పోనులే నే నింక పూల చాయలకు
పూల సేవయి ప్రొవలిడె మాకు

పోనులే...

గోపూజ పూలునే
కోయగా తడవాయె—
పువు పువు నడుమ నేనె
కవులతెర నవుచనట!

పోను...

తను వలచి పూలెనా
తలనుంచ తప్పాయె—
తనకంటె పూలెనా
తలనేయి శ్రీలంట!

పోను...

యీ మేని పూతావె
యెడము మా కిడనాయె—
యవి తెర వనలక్షి
దాచుకొన్నాకంట!

పోను...

మనసు తెలియని వేళ
మంచియే చెడుగాయె!
యీ పూసరుల సిరులు
యెంకి రవసరమటే?

పోను...

నీటి చిత్రాలు

కొంటె పటముల మీల గొనిరాసె నేడు
కోనేటి కిరణాల కుంచె రేరేడు ?

పరువమగు జత మీలు
పరుగులిడు రతనాలు
ఎదురు సన్నాహాలు
బెదురు బెదురు సుఖాలు

కొంటె...

సరికిసరి బేరాలు
అరకంట సరసాలు
అలలగని బింబాలు
పలటీల్లు పాశాలు

కొంటె...

నిలువబో కలువ సం
కెలల తగిలిన కాళ్ళు
వలయాల పయనాలు
కళలు వెలసిన మీలు

కొంటె...

ఎంకి కిడి బహుమతులు
యా నీటి చిత్రాలు—
అలసి మునిగెడు మీలు
ఆకాశమున దేలు !

కొంటె...

బొమ్మపై ఖరి కులికి
కొమ్మ మాడిటి కంటి

కొంటె...

అణకువ

ఎంతెంత దూరాన

ఎందరిలో నే నున్నా...

నూటిగా నా వెనుక చూసె నా యెంకి
చురుకి నే తనవైపు

♦ ♦ ♦ ♦

ఏటవల నే బోయి

యిల్లు చేరని రేయి—

ఏట దీపము పళ్ళ నిడిన నా యెంకి
వెలుగులో నే నచట మొలవవలసినదే!

♦ ♦ ♦ ♦

కథనడుమ మా జోడు

నిదుర దోగిననాడు...

కథకొస తళుకుగోరి కలగనెన యెంకి
కలను నే బోరి తథలు తెలుపవలసినదే!

ముసి ముసులు

యెంకి జలకపు పలుకు లెచట నిడుకొందు?
ఎంత దాచిన చెణుకు లెగురు నిందండు!

మడుగున జలకమాడ
మా నీడ అలలపై
గోరంత మా నటన
కొండంత జేసెనట

యెంకి జలకపు...

నీలపై మా రహ
స్యాల గొని తీర తీ
రాల పరుగిడి మమ్ము
గాలె యెగతాళి యట!

యెంకి జలకపు...

మెరుపు మేఘుల మించు
సరసులను మము గాంచి
ఆకసమె పులికి మడు
గడుగున వడినదంట!

యెంకి జలకపు...

రతనాల వేదికను
రవల చాందిని కింద
ముత్తైపు తలంబ్రాలు
ముసిముసుల పెళ్ళంట!

యెంకి జలకపు...

దేవసుందరి

దీప సుందరితోటి సాపత్యమా నాకు
దీప సుకుమారి దరివాపు చనగలనా!

రంగుకోక ధరించి
రాజు రాక తపించు
నీడలను తేలివి విడ
నాడి కన నుంకించు

దీపసుందరి...

రెప్ప వాల్చిక మింటు
లెక్కించు చుక్కలను
అలికిడికి పులికిపడు
నలుదెసల విరగబడు!

దీపసుందరి...

నిలువంత చెవి జేసి
పిలుపు విన నోరగిలు
కటి విగించును శిరసు
కాని రెమ్మని పెనురు

దీపసుందరి...

తెవ్వమని తెంచబడు
సవ్వ నాలుక సాచు
“రాజా”యనుచు నెగిరి
“రా రా” యనుచు కునుకు

దీపసుందరి...

వేదన సుఖాన చును
వెలుగుచు సువాస చను

దీపసుందరి...

జా లి

రాలు రేలును పూలె జాలి నొలికెడురా?

వేలుపే నీ కంటె చాల సులభుడురా

నా యలికి నేనె
రేయి కొండల నడల
శిఖర శిఖరమ్ము నీ
ముదమె చూపునురా!

రాలు రేలును...

ఒక్కన నెమళ్ళ గలి
చుక్కల మెయిళ్ళగొని
నీ కళ్ళె నీ నిలువె
నింగి రాయనురా?

రాలు రేలును...

పూ లతలె నా వెతల
పొలిచి మెలికెల్లారి
వొళ్ళు జల్లొన నీన్నె
కళ్ళ గట్టునురా!

రాలు రేలును...

ఏమి యడుగకే గుడిని
సామికడనే నీలిచి
హారతీయగ వెలుగె
మూర్తి నీదేరా!

రాలు రేలును...

పుసురుల పసలు చెల్లి
ఓంటీనై యుంటగని!

రాలు రేలును...

మ ర వు

ఏటికోయి మన చెలిమి..నీకు చిత్తరువుల కలిమి?

కలయె తేలుపు మన మనసుల కలయికల నిజానిజాల!

అలక నలసి నేను కునుక
తెలివిని నను నీవు చెనక—

కనకె నీ సరాగ సరణి
కల రెక్కల పరతు దివిని!

ఏటికోయి...

కనులు కునుక బొమ్మలు కులుకు
నని నను తనివార కనెదు—

యెరుగ వింత కలలో నా
మురుగు మరులు తిరుగు తెరలు!

ఏటికోయి...

నీ యెడ పూయల లీ యెడ
పోయెడ కల పలుపోకల
కలలో కలగందు నొకట
తెలివి నిదుర లచట సదట!

ఏటికోయి...

యీ నందనమున నిను నను
ఆనంద సుఖమున మరతు!
కలలో నను చూతువేమొ
కత్తి తెరను జేతువేమొ!

ఏటికోయి...

జ య భే రి

కళలీను వనమె వెల-వెల తేల నోయీ?
వనలక్ష్మి కనగాచు-కొనుదినము లేమో!

* * * *

వుండుండి పూలటుల-పులికె నేమోయీ
కడుపులో పాప చ-క్కలిగింతలేమో!

* * * *

నిలుక పావురము లటు-చిందు లేలోయీ?
ఆప్తమిత్రుని రాక-కాత్రమో యేమో!

♦ ♦ , ♦

పురుములు మెరుపులాయె-దరికి రావోయీ!
జయభేరితో వెలుగె యదసేయునేమో!

శి వ శి వా

తనివిఠిరలేదే ఆ తరుణ మౌగిపోదే!

కార్తీక దీపాల గంగ కలలె కందునే పడెపడే!

తలకిందు తపసున కాళి
నిలిచె గంగ నను నీ వగ!
శంకరుడీ యెరుగ డింత
సావాసన్నును నీ వగ!

తనివి....

నీలను మన వేలు వేలు
కిలింపగ వెదకు సుకము!
నను తాకిన అలయె నిన్ను
పెనఁగొన నీ పులక తళుకు!

తనివి....

నీ కరముల వెలుగు గంగ
నా శిరమున అభిషేకము!
“శివశివా” యనంగ ప్రజలు
సిగ్గున మునిగెడు నీ భ్రమ!

తనివి...

ఉదయమె నా దోయిలి నే
పుదక ధార లుంచు రక్తి
బిందు బిందు కోటి
సూర్యబింబము లొలికించు శక్తి!

తనివి....

బ రి యె

కలవారి గని అలంకారాలు గొనుట
పులి బోలదలిచి వాతలనింపు కొనుటె!

ఘనులు తమ సకియలను
మణులతో కై నేయ
ఆకు లలములె యెంకి
కాయె నా యిడు సరులు

కలవారి...

ఆకుల పులపు సరులె
వే కనులతో కదిలె
మెప్పున మెరిసె కనులు
నిప్పుల గురిసె మణులు!

కలవారి...

పనితన మనగ సఖులు
పసలేదనగ ఘనులు
పలువాయి సమరాల
నలిగెనాకుల సరులె!

కలవారి...

వెలవోని మా సరులు
నిలువ నీడ నొసంగి
స్వంతమటు నాచె నొక
వలపు పలుకుల బరిణె!

కలవారి...

నను గూడ నటె దాచు
మని పొగిలే నా యెంకి!

కలవారి...

యెంకితనము

ఆ చిత్రముకు మెరుగు నీ చక్కదనమే!
యా చిత్రముకు వెలుగు నీ యెంకితనమే!

కొమ్మ నొక చేయాని
గోవు నొక చేయాని
వేళ్ళు కదిపితివా నే
మళ్ళ జత దిగియాడ!

ఆ చిత్ర...

చిలుక పావురము నీ...
చేవ్రాల చెంపగొని—
అంత ననుగని వింత
అంత మీ మువు రెగుర!

ఆ చిత్ర...

కోడె పసిలేడి నడి
కోన నిను పసిగట్టి,
“నేను నే” నని యురికి
నిను తాకి కనుమూయ!

ఆ చిత్ర...

యేట కను చాటొనగ—
తోట నీడల తెరలు
నాటి వెన్నెల నావ
నా నీ-మరువ!

ఆ చిత్ర...

చిలుక పలుకు

ఎకసకె మెవరికి తెలుసు?

ఎంకి చిలుక మనసు గడుసు!

ఎకసకె...

“పేరంటము పిలిచి తోట
చూర విడుతె” యన నేనన—
చిలుకను పురికొలిసి నన్ను
“బలిరాజా” యనిపించిన

ఎకసకె...

గాయపడిన తేగకు నే
సాయమిడకె సాగిపోవ
చిలుకను పుసిగొలిపి నన్ను
“శిఖిరాజా” యనిపించిన

ఎకసకె...

కలలో తల సెలవులేకె
కానలబడి పోతినేమొ—
మెలకువగని చిలుక బిలిచి
“నలరాజా” యనిపించిన

ఎకసకె...

పూలను గడ్డియ నమరిచి
బూల కిరీటము కూరిచి
“రాజా” యని తానె కోరు
రాణి” తన మనుకొంటిని!

ఎకసకె...

ఎగతాళియు యెంతో సొగసు
ఎంకిచిలుక మనసె మనసు!

ఎకసకె...

చె ర

కరములు సిరులు పరుల కారింపనా?

యెంకి

రను తెత్తినా రాజు గతు లెరుగునా!

నారాజు కగు శయ్య

రే రాజు చేరె" నని

శయ్య సదురును యెంకి

చంద్రు గని కనులార్చు!

కరములు సిరులు...

పానుపున మా బోటి

పవళింపు భావించు

పెచ్చ పెచ్చని పాను

పే విధుల లాలించు?

"

తనను పెన్నెల సోక

తప్పువలె కోపించు

"రాజు పనగను రాజు

రాడ?" యని తలయూచు!

కరములు సిరులు...

నే రాక తను తరల

నా రాక గని మరలు

కళ్ళతో చందురుని

కైదుగొని నిదురించు!

కరములు సిరులు...

దూరాల దొర పైని గారాల రాజుకి

కరములు సిరులు పరుల గారింపనా

యెంకి

కనులెత్తినా రాజు గతులెరుగునా?

రే వెలుగు

ఎవరైన యెప్పుడైన యేవాడనైన
యింత జాలి గనేర యెంకి చిత్రాలు?

మెయిలు జోరె చంద్రుడని
భయపు మిష నా యెంకి
పూ సజ్జె నా పజ్జ
పోగుపడ ఆరటము!

ఎవరైన యెప్పుడైన

మబ్బు వెలువడు చంద
మామ గని, తన చీర
చెరగు మాటిడి నన్ను
జీరు సిగ్గరితనము!

ఎవరైన యెప్పుడైన

కళ్ళ ములుకులు దించె
కంతపాశము లేసె
“తరి యనెను ఆకులము!

ఎవరైన యెప్పుడైన

కిరణాలు నువులేని
“దృష్టి తొలగిగ తనను
తిలకముగ నే గొనిన
నెలవంక నా రాజు
తులయె యను అతిశయము!

ఎవరైన యెప్పుడైన

రేవెలుగు గీ వెలుగు
నా వెనుకె యడు మతము!

”

ఉ య్యా ల

ఎంకి పూగెను కొమ్మ పుయ్యాల! చంద్ర
వంక పూగెను బొమ్మ పుయ్యాల!

ఏటిపై కొమ్మ నూ
యెల యెంకి అమరించె
నీటి బొమ్మ పుయ్యాల
నెలవంక వెలయించె

ఎంకి...

ఎంకి వన్నెల చీర
నేగిరె వెన్నెల పూలు
ఎండుటాకుల గొలుసు
వెండి తీగెలు చేరె!

ఎంకి...

సిగపూలు ముంగురులు
చిరు మువల మొలనూలు
ఒకచే సదురుకొనుచు
ఒయ్యారమే పూగె!

ఎంకి...

తీగల నడుమ నూగె
దీపమై తిలకమై
పీఠమై—ఎంకికి—కి
రీతుమై నేలవంక?

ఎంకి...

మున్నీటి యా జోడె
అనాటికినాడు

ఎంకి...

త ప స్ప

“సాగరుని సల్లాపమా అల
చందురుని యుల్లాసమా సిక
తాతలాల విలాసమా

ఆ పగిని బంధించు నీ కనుపాపనేయ్యది తాపసీ?”

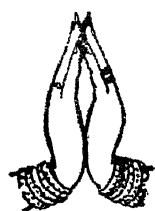
కలదు నా పాలకుని కంటను
కడలి, కలదీ చందమామయు
అలల తలపై నాట్యమాడుదు
రచట దంపతు లెవ్వరో?

ఆట కలరును సాగరుండును
అలల ననుకూలముగ నడుపును,
దంపతులు నింపుదు రతని రత
సంపు కాంతుల కాస్కలన్

బాల భక్తులవలె నిలింపుల
లీల శంపాలతిక యన, గో
పాలు దరహాసాంచలమువలె
నటన సలిపిరి చిటికలో!

అటలాడెడు నా సురూపమె
కోటి గుణితంబయ్యె తృటిలో—
పాలకుడు తనుమరచి నరవశు
లీల కన్నులు మూయగన్!

సాగరుని సల్లాపమేలా
చందురుని యుల్లాసమేలా
నైకతంపు విలాసమేలా
తోకమిక నేలా?”

సూ చి క

పాట మొదలు	పాట పేరు	రాగము	తాళము
అద్దములో - నారాజు	ముత్యాలపేరు	దేవగాంధారి	ఖండ-ఏక
అద్దమేలంటిది	కనుపాప	యమునాకళ్యాణి	"
ఆ చిత్రముకు	ఎంకితనము	కానడ	కురుజంపె
ఆటపాటలలోనె	మాటకోటలు	మోహన	"
ఆడనే సుక్కాని	ఎంకితో బిద్రాద్రి	కేదరగౌళ	ఖండ-ఏక
ఆనాటి నావోడు	ఆనాటి నావోడు	ముఖారి	"
ఆవలేనే ఎంకి	పడవ	మాయామాళవగౌళ	"
ఆరిపేయవే	దీపము	యమునాకళ్యాణి	"
ఇంక నను పిలిచేర?	ఎంకికళ	కురంజి	కురుజంపె
ఈరేయి నన్నొల్లి	కలతనిదర	నాధనామక్రియ	"
ఉత్తమఇల్లాలినోయి	ఉత్తమఇల్లాలు	ముఖారి	ఖండ-ఏక
ఎంకిజలకపు	ముసిముసులు	మధ్యమావతి	కురుజంపె
"ఎంకి"నాపేరితని	నటీనటులు	మధ్యమావతి	"
ఎంకి పులకల	కుచ్చితాలు	మధ్యమావతి	"
ఎంకి వూగేను	ఉయ్యాల	మోహన	"
ఎంతెంత దూరాన	అణుకువ	సౌరాష్ట్ర	"
ఎకనకెమెవరికి	చిలుకపలుకు	తోడి	"
ఎక్కవే కొండ	ముందుగతి	అనందభైరవి	మిశ్రచాపు
ఎవరైన ఎప్పుడైన	రేవేలుగు	కాంఠోజి	కురుజంపె
ఏటికోయి మనచెలిమి	మరుపు	యమన్	రూపకం
తపసు నేజేయి	కలపోత	నాదనామక్రియ	కురుజంపె
నా మాట తెలుపవే	కాశీరాణి	మధ్యమావతి	"
నాయన రగిలింప	పూలయుద్ధం	సౌరాష్ట్ర	కురుజంపె

పాట మొదలు	పాట పేరు	రాగము	తాళము
నాసిన్ని తమ్ముణ్ణి	మాయదారి తమ్ముడు	ఆనందభైరవి	ఖండ-ఏక
నిన్న నా కలలోన	ఎంకి కల	సావేరి	మిశ్రచాపు
నీతోఁబె వుంటాను	నత్తెకాలపు	నా ఎంకి మోహన	చతుశ్ర-ఏక
నేవెల్లి పోయి	కటిగ్గుండెల	నాదనామక్రితా	ఖండ ఏక
నావంటే	నా ఎంకి		
పడుకుంటే నాకేటొ	ఎంకి వయనం	మాయామాళవగౌళ	ఖండ-ఏక
పదిమందిలో ఎంకి	ఎంకినూపు	నాదనామక్రియ	"
పూలబాసలు తెలువ	పూలబాసలు	నాటనారాయణి	కురుజంపె
పూలబూరను	యెంకిరాణి	పూరికళ్యాణి	"
పూవునేనైతే?	నరాగాల	సింధుభైరవి	"
పోనులేనేనింక	పూలపేవ	భాగేశ్వరి	"
మనకేల ఎడబాటు	వనదేవి	సారంగ	"
మనిసేసాలు	సాలు! సాలు!	కాఫి	చాపు
యాడుంటివే	దూరాన నాయెంకి	కాఫి	చతుశ్ర-ఏక
యింతేనచేసంద్రము	సంద్రం	బేహగు	కురుజంపె
యిప్పుడెటువంటి	అడ్డగింపు	దేవగాంధారి	"
యాయేపునోయావు	పంట సేలకే	కాఫి	ఖండ-ఏక
	వయనం		
యీరేతిరాక్కతెవు	యేటిదరీ	పూరికళ్యాణి	ఖండ-ఏక
	నా ఎంకి		
యీసందెక్కియండ	ఏకాంతాలు	చక్రవాకము	కురుజంపె
ఎంకితో తీర్తాని	పిల్లోడు	నాదనామక్రియ	ఖండ-ఏక
ఎంకివస్తాదాని	ఏర్రినరదాలు	కేదారగౌళ	"
ఎంకివొంటిపిల్ల	నమిలి మింగిన	ముఖారి	"
	నాఎంకి		

పాట మొదలు	పాట పేరు	రాగము	తాళము
ఏ లోకమోపోక	రాకపోకలు	ముఖారి	కురుజంపె
ఏ పూరానేబోవ	పౌరుషము	బిళహారి	"
కత్తిమీదసాము	సాము	సాపేరి	"
కరములు సిరులు	చెర	బిలహారి	"
కలవూలసరులు	కలకలిమి	సురటి	"
కలవారిగని	బరిణె	పున్నాగవళి	"
కళలీనువనమె	జయభేరి	కేదారగౌళ	"
కొంఠెవలములు	నీటిచిత్రాలు	శహన	3
కొండతిరిగి	కో,కోకో	యదుకులకాంభోజీ	రూపకం
కొమ్మలో కోకిలా	రాగతనం	సింధుభైరవి	త్రిశ్రలఘుజ
కోటిగొంతులు	వెలుగునీడలు	మధ్యమావతి	కురుజంపె
గుండెగొంతుకలోశ	ముద్దుల నా ఎంకి	బిలహారి	ఖండ-ఏక
గోవుమాలచ్చిమికి	గోవు మాలచ్చిమి	హిందూస్తానీతోడి	ఖండ-ఏక
జామురేతిరియేళ	వొనలచ్చిమి	బేహగ్	ఖండ-ఏక
తనివిత్తిరలేదే	శివశివా	ఆరాణా	రూపకం
తనువంత నారాజు	నేను-తాను	సింధుభైరవి	కురుజంపె
తోటపూసంఠే	తోటపూసు	మాయ మాళవగౌళ	ఖండ-ఏక
దీపసుందరితోటి	దీపసుందరి	ధన్యాసి	కురుజంపె
దూరాన నారాజు ఆ కాలపు నాఎంకి		సామ	ఖండ-ఏక
నన్నిడిసి పెట్టెల్లినాడే	నాఎంకి	నాదనాయక్రియ	"
తన్ను తలుసుకు	కనుబొమ్మ	మాండు	"
నా పక్క తిరిగి	ముందుపుటక	మాయా మాళవగౌళ	చాపు
నా పేరే నారాజు	నాగరికలు	ఆనందభైరవి	కురుజంపె

పాట మొదలు	పాట పేరు	రాగము	తాళము
ఎంకి, నాతోటీరాయ్	ఎంకితో తిరుపతి	పరుజు	చతుశ్ర-ఏక
ఎనకజల్మము	ఎర్ర నాఎంకి	మధ్యమావతి	ఖండ-ఏక
ఎన్నానిసెప్పేది	ఎంకిముచ్చట్లు	నాదనామక్రియ	"
రవలవెలుగులగంగ	తబ్బిబ్బు	యమునాకళ్యాణి	కురుజంపె
రాలురేలునుపూలె	జాతి	సింధుభైరవి	"
రావొద్దె నాపక్క	రావొద్దె	ఆనందభైరవి	ఖండ-ఏక
లేవకే నాఎంకి	తెరచాటు	సాపేరి	కురుజంపె
వుత్తమాటలు నీవు	వుత్తమాటలు	దేవగాంధారి	ఖండ-ఏక
సాగరుని సల్లాపమా	తపస్సు	యమునాకళ్యాణి	త్రిపుట
సాచేలా? నీకు	సాచేలా?	యమునాకళ్యాణి	ఖండ-ఏక
సుక్కెక్కడున్నాదో	సుక్క	మోహన	ఖండ-ఏక

....*....

